

Univerzita Karlova v Praze
Přírodovědecká fakulta
katedra sociální geografie a regionálního rozvoje

Jana Slancová

KRIMINALITA NA SÍDLIŠTI PORTYČ V PÍSKU Z POHLEDU VĚTŠINOVÉ A ROMSKÉ POPULACE

CRIME IN THE HOUSING ESTATE PORTYČ IN PÍSEK FROM
PERSPECTIVE OF THE MAJORITY AND ROMANIES POPULATION

Bakalářská práce

Praha 2010

Vedoucí bakalářské práce: RNDr. Jana Temelová, Ph.D.

Prohlašuji, že jsem předloženou bakalářskou práci vypracovala samostatně pod vedením RNDr. Jany Temelové, Ph.D. a že jsem použité zdroje dat a literatury řádně citovala.

V Praze dne 20. 8. 2010

.....
Jana Slancová

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí své bakalářské práce RNDr. Janě Temelové, Ph.D. za věnovaný čas, cenné rady a připomínky, dále Jaroslavu Rapantovi za poskytnutí potřebných informací a také rodině za podporu při vzniku této práce.

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá výzkumem bezpečnosti a kriminality na sídlišti Portyč v Písku, kde vedle majoritní populace žije početná menšina Romů. Cílem práce je zjistit, jak bezpečnost sídliště vnímají tyto dvě odlišné skupiny obyvatelstva a jakých druhů kriminality se na sídlišti obávají. Důraz je kladen na porovnání názorů těchto dvou skupin. Dále je snahou určit důvody, které vedou ke zvýšené míře kriminality na sídlišti. K získání informací byla použita metoda dotazníkového šetření a rozhovoru. Výsledky ukázaly, že majoritní populace se na sídlišti cítí ohrožena mnohem více než Romové. Důvodem jejich obav je právě romská menšina. Nejvíce se obávají majetkové a násilné trestné činnosti. Romové vidí problém ve společném soužití s majoritní populací a zejména ženy se obávají rasistických útoků.

Klíčová slova: Romové, sídliště Portyč, kriminalita na sídlišti, bezpečnost na sídlišti

Abstract

Bachelor thesis deals with the research of crime and safety in the housing estate Portyč in Písek, where in addition to the majority population there is a large Romanies minority. The aim of bachelor thesis is to determine safety and crime of the housing estate and how it is perceived by these two different groups of inhabitants and the aim is also to find out of what crimes are people afraid of the most. The emphasis is given on comparison of thoughts of these two groups. There is also the endeavour to establish the arguments which accompany to higher number of crime in the housing estate. To obtaining of these information was used the method of questionnaire investigation and an interview. The results showed that majority population feels more in danger than Romanies. The reason for the anxiety is Romanies minority. They are afraid the most of violent and property crime. Romanies sees the problem in living together with the majority population and especially the women are afraid of racist attacks.

Keywords: Romanies, housing estate Portyč, housing estate crime, safety in the housing estate

OBSAH

Abstrakt.....	4
Přehled použitých zkratk	6
Seznam grafů	7
Seznam tabulek.....	7
Seznam obrázků.....	7
Seznam příloh	8
1 ÚVOD	9
2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA	11
2.1 Pojem kriminalita a druhy trestné činnosti.....	11
2.2 Kriminalita a bezpečnost na sídlištích.....	13
2.3 Kriminalita etnických menšin se zaměřením na Romy.....	15
2.4 Obavy z kriminality podle pohlaví a věku	17
3 CÍLE VÝZKUMU A OČEKÁVÁNÍ	19
4 METODIKA VÝZKUMU A ZDROJE DAT	21
5 BEZPEČNOST A KRIMINALITA NA SÍDLIŠTI PORTYČ	24
5.1 Charakteristika sídliště	24
5.2 Sídliště z pohledu Městské policie a Policie ČR.....	29
5.3 Sídliště z pohledu rezidentů	32
6 ZÁVĚR.....	39
Seznam literatury a zdrojů	41
Přílohy	46

Přehled použitých zkratek

ČSÚ	Český statistický úřad
IPRM	Integrovaný plán rozvoje města
MKMS	Městský kamerový monitorovací systém
MPP	Městská policie Písek
OO PČR	Obvodní oddělení Policie České republiky
SLDB	Sčítání lidu, domů a bytů
TČ	Trestný čin
ZSJ	Základní sídelní jednotka

Seznam grafů

Graf 1: Podíl obyvatel v produktivním věku na celkovém počtu obyvatel na sídlišti Portyč v letech 2001 a 2007	26
Graf 2: Vzdělanostní struktura obyvatel ZSJ Pražské Předměstí I a města Písku k roku 2001	27

Seznam tabulek

Tabulka 1: Struktura respondentů dotazníkového šetření podle věku a pohlaví.....	23
Tabulka 2: Vzdělanostní struktura respondentů dotazníkového šetření.....	23
Tabulka 3: Základní údaje sídliště Portyč, ZSJ Pražské Předměstí I a města Písku	26
Tabulka 4: Počet TČ a jejich objasněnost v okresech Jihočeského kraje.....	29
Tabulka 5: Nápad trestné činnosti a objasněnost TČ na území OO PČR Písek.....	30
Tabulka 6: Celkový nápad trestné činnosti v ulicích sídliště monitorovaných MKMS.....	30
Tabulka 7: Vnímání bezpečnosti obyvateli sídliště Portyč	32
Tabulka 8: Pocit ohrožení kriminalitou obyvatel sídliště Portyč podle pohlaví.....	33
Tabulka 9: Pocit ohrožení kriminalitou obyvatel sídliště Portyč podle věku.....	33
Tabulka 10: Druhy trestné činnosti, kterých se obávají obyvatelé sídliště Portyč	34
Tabulka 11: Lokality sídliště Portyč vnímané obyvateli jako nebezpečné	35
Tabulka 12: Možnosti zvýšení bezpečnosti na sídlišti Portyč podle jeho obyvatel	36
Tabulka 13: Činnost MPP z pohledu obyvatel sídliště Portyč	37
Tabulka 14: Názory obyvatel na kriminalitu sídliště Portyč v porovnání s kriminalitou na ostatních sídlištích v Písku.....	37

Seznam obrázků

Obrázek 1: Mapa vymezení sídliště Portyč	24
Obrázek 2: Stará Portyč a novodobé sídliště Portyč.....	25
Obrázek 3: Rezidenční prostředí sídliště Portyč.....	28

Seznam příloh

Příloha 1: Dotazník pro obyvatele sídliště Portyč v Písku	46
Příloha 2: Okruhy otázek pro rozhovor	48
Příloha 3: Orientační poloha sídliště Portyč v rámci města Písku.....	49
Příloha 4: Vymezení sídliště Portyč v rámci ZSJ Pražské Předměstí I	50
Příloha 5: Struktura trestné činnosti na území OO PČR	51
Příloha 6: Lokality s větším výskytem protiprávního jednání v Písku.....	52
Příloha 7: Současné umístění kamerových bodů MKMS včetně monitorovaného prostoru.....	53

1 ÚVOD

Předložená bakalářská práce se zabývá výzkumem kriminality a bezpečnosti na jednom z píseckých sídlišť, kde vedle majoritní populace žije početná menšina Romů. S tématem zločinu se v našem životě setkáváme denně. Není přitom nutné, abychom trestnou činnost sami páchali či se stali její obětí nebo se kriminalitou zabývali profesionálně coby policisté, soudci nebo jiní pracovníci v oblasti prosazování práva. Kriminalita nás obklopuje ze všech stran a je téměř nemožné se jí, byť jen na krátkou chvíli, vyhnout (Tomášek 2010). V obecném povědomí platí, že četnost trestných činů má stále stoupající trend. Zejména pro média se růst kriminality a strach ze zločinu staly vděčnými tématy (Večerka a kol. 2007).

„Pocit bezpečí, nebo – z opačného pohledu – pocit ohrožení negativními společenskými jevy je důležitou veličinou, charakterizující kvalitu života člověka“ (Večerka a kol. 2007, příloha s. 6). Právě obavy ze zločinu jsou jedním z těch zásadních a občany citlivě vnímaných (Večerka a kol. 2007). Pocit ohrožení může vést ke strachu nebo k citové odezvě ve formě úzkosti a hrůzy, že se jedinec sám stane obětí. Kriminologové kladou na vnímané nebezpečí kriminality důraz, neboť může negativně ovlivnit lidské životy a zvyšuje nedůvěru v systém justice (Pechačová a kol. 1998).

V poslední době je často diskutovaným tématem vzrůstající nesnášenlivost mezi většinovou populací a Romy, kdy se z médií dozvídáme především o rasistických útocích na romskou populaci. „Chronické napětí, propukající občas v otevřené nepřátelství – tak lze charakterizovat vztah mezi majoritní populací a Romy“ (Říčan 1998, s. 61). Majoritní populace vytýká Romům hlučnost, špatné sousedské vztahy, nevzdělanost, nízkou kvalifikaci, špatnou pracovní morálku, lenost, nečestné jednání, agresivitu, kriminalitu, prostituci. Romové si zase stěžují na citový chlad, vypočítavost, nadřazené chování, xenofobii a rasismus ze strany majoritní populace (Sekyt 2001, cit. v Šišková 2001, s. 123).

V bakalářské práci se tedy věnuji výzkumu bezpečnosti a kriminality na píseckém sídlišti Portyč, kde se koncentruje největší počet Romů ve městě. Pomocí dotazníkového šetření jsem zjišťovala, jak vnímají kriminalitu a bezpečnost sídliště Romové a jak majoritní populace. Důraz byl kladen především na porovnání názorů těchto dvou odlišných skupin obyvatelstva. Téma jsem si zvolila z důvodu, že na sídlišti Portyč bydlím již 16 let a zajímá mě postoj spoluobčanů k této problematice a také z důvodu, že kriminalita a otázka soužití romské a majoritní populace patří k velmi aktuálním a hojně diskutovaným tématům.

V první části bakalářské práce jsou vymezena teoretická východiska, kde je vysvětlen pojem kriminalita a vybrané druhy trestné činnosti. Dále je diskutována bezpečnost a kriminalita na sídlištích. Konkrétně jsou zde sledovány druhy kriminality na sídlištích, faktory ovlivňující kriminalitu na sídlištích a bezpečnost na sídlištích. Zaměřuji se také na kriminalitu etnických menšin, kde se soustředím především na romskou komunitu. Popsány jsou druhy kriminality, kterými se romská komunita vyznačuje, a pachatelé trestné činnosti. Podrobně se zabývám tím, jak tyto pachatele vnímá majoritní populace a jak Romové sami pocítují obavy z kriminality. Dále se věnuji obavám z kriminality podle věku a pohlaví.

Ve druhé části práce jsou formulovány výzkumné otázky a očekávání a také metody, které jsem v práci použila pro získání dat. Výzkumné otázky jsou následující:

- *Jak vnímají bezpečnost sídliště Romové a jak většinová populace?*
- *Jakých druhů kriminality se na sídlišti obávají Romové a jakých většinová populace?*
- *Jaké důvody vedou ke zvýšené míře kriminality na sídlišti?*

Poslední část práce je věnována samotnému výzkumu. Charakterizuje sledované území, tedy sídliště Portyč. Zaměřuje se na vnímání bezpečnosti a kriminality sídliště z pohledu Městské policie a Policie ČR a z pohledu respondentů dotazníkového šetření. Zde je kladen důraz především na porovnání získaných názorů majoritní a romské populace. V závěru práce jsou shrnuty poznatky, které z práce vyplynuly, a vyhodnocení, zda se předpoklady výzkumných otázek potvrdily.

2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA

2.1 Pojem kriminalita a druhy trestné činnosti

Slovo *kriminalita* pochází z latinského slova *crimen* – zločin (Petrusek a kol. 1996). Kriminalitou se zabývá vědní obor kriminologie, který „zkoumá zejména její stav a vývoj ve společnosti, příčiny a podmínky jejího výskytu, osobnosti pachatelů a opatření a prostředky k jejímu omezování“ (Petrusek a kol. 1996, s. 539).

Většina kriminologů řadí kriminalitu mezi sociálně patologické jevy¹. Nejčastěji pracují s legální nebo sociologickou definicí kriminality. Legální (juristické) pojetí chápe kriminalitu jako „souhrn jednání, která trestní právo posuzuje jako trestné činy“² (Novotný, Zapletal a kol. 2004, s. 20). Sociologická definice kriminality je na trestním právu nezávislá a jedná se v podstatě o materiální vymezení kriminality, kdy je do pojmu trestných činů zahrnuto i společensky škodlivé jednání. Tak vznikla teorie o tzv. odchýlném či deviantním chování (Novotný, Zapletal a kol. 2004). Informace získáváme pouze o kriminalitě *zjevné*, která vyšla najevo a je statisticky registrovaná. Zbývající část spáchané trestné činnosti označujeme jako *latentní* (skrytou), o které se policie, prokuratura a soudy z různých důvodů nedozví (Petrusek a kol. 1996).

Za účelem statistického šetření rozdělujeme kriminalitu na obecnou, do které spadá kriminalita majetková, násilná, mravnostní a ostatní, hospodářskou, vojenské trestné činy a zbývající (Novotný, Zapletal a kol. 2004). Nejčastější formou *majetkové kriminality* jsou krádeže, podvody a zpronevěry. Jak vypovídá sám název, jedná se o útok proti cizímu majetku. V České republice, podobně jako v ostatních vyspělých zemích, představuje majetková kriminalita trvale zhruba dvě třetiny registrované kriminality (Štablová 2008). Pachatelé jsou převážně muži. Majetkovou kriminalitu lze rozdělit do tří základních skupin. První skupinu tvoří trestné činy, které vedou k obohacení pachatele. Patří k nim krádež (rozdělená na krádež prostou a krádež vloupáním), zpronevěra, podvod, lichva a další.

¹ „**Sociálně patologickým jevem** rozumíme takové chování jedince, které je charakteristické především životním stylem, nedodržováním nebo porušováním sociálních norem, zákonů, předpisů a etických hodnot, chování a jednání, které vede k poškození zdraví jedince, prostředí, ve kterém žije a pracuje, a ve svém důsledku pak k individuálním, skupinovým či celospolečenským poruchám a deformacím“ (Pokorný a kol. 2001, s. 9).

² **Trestný čin** je novodobé označení pro jednání, kterým pachatel zásadním způsobem poškozuje nebo ohrožuje státní mocí chráněné zájmy, a které proto stát trestá vězením nebo jiným způsobem (zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon).

Loupeže a vydírání jsou posuzovány spíše jako formy násilné kriminality. Druhou skupinu tvoří trestné činy s cílem poškození, které reprezentují trestné činy poškozování věřitele, porušování povinnosti při správě cizího majetku, poškozování cizí věci a zneužívání vlastnictví. Třetí skupinu zastupuje podílnictví, kde pachatel využívá trestné činnosti jiného pachatele (Novotný, Zapletal a kol. 2004).

Násilná kriminalita představuje jev, který ohrožuje právo občanů na osobní bezpečnost, vyvolává strach a velmi negativně ovlivňuje kvalitu života. Tento druh trestné činnosti vede k fyzickému poškození oběti nebo alespoň k záměru ji poškodit (od domácího násilí, pouliční kriminality, brutální vraždy, únosů až po organizovaný zločin). Mezi násilné trestné činy řadíme zejména vraždy, loupeže, vydírání, útok na veřejného činitele, úmyslné ublížení na zdraví, porušování domovní svobody a ostatní trestné činy jako například zhářství, omezování osobní svobody a další. Typickými pachateli jsou opět muži, spíše mladšího věku (do 30 let) se základním vzděláním a nižším sociálně-ekonomickým statusem (Štablová 2008).

Trestné činy mravnostní jsou spojeny s pohlavním pudem. Vyznačují se vysokou mírou latence. Lze je rozlišit na dvě odlišné podskupiny. První skupinu tvoří tzv. sexuální kriminalita, jejíž „podstatou je ukájení pohlavního pudu formami, které společnost netoleruje“ (Novotný, Zapletal a kol. 2004, s. 303). Do této skupiny patří trestné činy proti lidské důstojnosti (znásilnění, pohlavní zneužívání, soulož mezi příbuznými). Druhou skupinu tvoří kriminalita spojená s prostitucí, která však již není považována za trestnou činnost. Řadíme sem kuplířství, obchodování s lidmi za účelem pohlavního styku a ohrožování pohlavní nemoci (Novotný, Zapletal a kol. 2004). Mezi *ostatní trestné činy* lze zařadit například maření výkonu úředního rozhodnutí, sprejerství, výtržnictví, nedovolenou výrobu a držení psychotropních látek a jedů a další (Policie ČR 2010).

Kriminalita hospodářská je zaměřena proti hospodářskému řádu a fungování (Novotný, Zapletal a kol. 2004). Nejčastěji se jedná o trestné činy proti hospodářské soustavě, hospodářské kázni, měně a trestné činy daňové, proti předpisům o nekalé soutěži, autorskému právu a dalším, a o softwarové pirátství (Štablová 2008). *Zbývající kriminalita* je reprezentována například trestným činem zanedbání povinné výživy, ohrožení pod vlivem návykových látek a opilství, dopravní nehody silniční z nedbalosti a dalšími trestnými činy (Policie ČR 2010). Vedle těchto druhů existují ještě „speciální oblasti kriminality, do kterých řadíme organizovanou kriminalitu, kriminalitu páchanou na dětech, kriminalitu dětí a mladistvých, kriminalitu žen, kriminalitu v oblasti duševního vlastnictví a kriminalitu v oblasti počítačových technologií“ (Jedlička 2004, cit. ve Večeřová 2008, s. 7).

Setkáváme se také s pojmem *extremistická trestná činnost* nebo *trestná činnost s extremistickým podtextem*, a to zejména v souvislosti s rasově motivovanou trestnou činností. „Jde o jednání, které naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu nebo přestupku³ a jeho pohnutkou je apriorní nenávist vyplývající z příslušnosti adresáta útoku k rase, národnosti, náboženství, třídě či jiné sociální skupině, přičemž specifickým typem zařaditelným do této kategorie kriminality jsou také útoky proti symbolům či představitelům existujícího společenského systému, jsou-li motivovaná apriorní nenávistí vůči němu“ (Policie ČR 2010). Jedná se například o trestný čin obecného ohrožení, násilí proti skupině obyvatel a proti jednotlivci, hanobení národa, rasy a přesvědčení, výtržnictví, vydírání, omezování osobní svobody a další (Policie ČR 2010).

2.2 Kriminalita a bezpečnost na sídlištích

Zejména sídliště, nebo naopak vylidněné městské části, patří mezi specifické městské lokality, ve kterých je zaznamenána častější kriminalita (Fischer, Škoda 2009). Mezi tradiční sídlištní kriminalitu lze zařadit vykrádání aut a sklepů, rušení nočního klidu, znečištění veřejného prostranství, vyhrožování, hrubé násilí, poškozování majetku (Vávra a kol. 2008). Schmid (1960, cit. v Knox, Pinch 2006, s. 220) ve své průkopnické studii v Seattlu prokázal v předměstských oblastech krádeže a vloupání. Také Peterka (2008) ve své bakalářské práci *Kriminalita v městském prostředí* dospěl k závěru, že panelová sídliště ve Strakonicih a k nim přilehlé ulice představují nejproblémovější oblasti ohledně krádeží automobilů a vloupání do nich.

Jedním z faktorů, které mohou ovlivňovat kriminalitu na sídlištích, je vysoká míra ekonomického poklesu nebo ekonomického znevýhodnění. Jako příklad lze uvést nezaměstnanost či nízké příjmy domácností (Braithwaite 1979, Chiricos 1987, Belknap 1989, cit. v Lind, Weatherburn 1998, s. 1). Na vztah mezi ekonomickým stresem a kriminalitou lze tedy pohlížet tak, že ekonomický stres do jisté míry motivuje jedince k trestné činnosti (Cloward a Ohlin 1960, Becker 1968, Merton 1968, Wilson a Herrnstein 1985, Braithwaite 1988, cit. v Lind, Weatherburn 1998, s. 1).

³ **Přestupek** je zaviněné deliktní jednání nižšího stupně závažnosti než trestný čin, které je pro společnost škodlivé (porušuje nebo ohrožuje její zájem) a je za přestupek označeno zákonem o přestupcích (zákon č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon).

Jiné výzkumy naznačují, že ke zvýšené míře kriminality a násilí může vést vysoká míra deprivace, která snižuje neformální kontrolní mechanismy. Komunity, které nemají dostatečnou sociální soudržnost, jsou méně úspěšné při vyvíjení neformální sociální kontroly a nejsou schopny udržovat normy pro snížení kriminality a násilí. Naopak silné vazby mezi obyvateli mají vliv na místní důvěru, podporují tvorbu těchto mechanismů a odrazují tím trestnou činnost a podporují pocit bezpečí (Palmer a kol. 2005).

Podle Schmeidlera (2000) může v otázce kriminality na sídlištích hrát důležitou roli velký počet osob na minimální ploše, anonymita či nepříznivá sociální struktura obyvatel. V souvislosti s touto prací může být významným faktorem také soužití různých etnických skupin, které je v naší společnosti doprovázené kulturní uzavřeností, xenofobií a etnickou či rasovou netolerancí (Gabal 1999). Odmítání etnických menšin majoritní populací a nepříznivé až okrajové postavení menšin ve společnosti s sebou nese negativní důsledky pro jejich život jako například nižší vzdělání, vyšší míru nezaměstnanosti a viktimizace, bydlení ve znevýhodněných lokalitách, nižší příjmy a podobně (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 157). „Na základě těchto faktů se vytváří potenciální kriminogenní podhoubí, které na sebe váže řadu kriminogenních faktorů“ (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 157).

Bezpečnost může být ovlivněna nejen kriminalitou, ale i přítomností dalších patologických jevů, mezi které patří například nejrozumnější deviantní chování, prostituce, sociální konflikty, občanské nepokoje nebo vandalismus (Schmeidler 2000). Strach ze zločinu může být spojován i s výskytem hluku, vandalismu nebo alkoholismu na veřejných místech (Vykopalová 2000, cit. v Jíchová 2009, s. 25). „V některých místech může být nárůst kriminality způsoben nedostatečnou kapacitou nabídek zaměstnání, trávení volného času nebo nedostatkem služeb“ (Schmeidler 2002, cit. v Jíchová 2009).

Dokladem zvyšujících se obav o naše osobní bezpečí jsou rostoucí obavy rodičů o bezpečnost svých dětí, existence bezpečnostních alarmů v domácnostech a rostoucí množství uzavřených komunit. Tyto obavy se vztahují k místům, která jsou považována za nebezpečná kvůli zvýšenému riziku výskytu trestné činnosti. Mezi taková místa patří i sídliště, poznamenaná vysokou mírou kriminality, chudobou, sociálními poruchami, špatným fyzickým prostředím či nadprůměrným počtem obyvatel (Palmer a kol. 2005).

Sídliště v Austrálii, vybudovaná mezi lety 1950 až 1980, dnes představují problémové lokality, kam se soustředí problémové osoby a sociálně vyloučené skupiny obyvatelstva (Arthurson, Jacobs 2004, cit. v Palmer a kol. 2005, s. 394). Mezi ně můžeme v našich českých podmínkách zařadit romskou populaci, jejíž přítomnost může snižovat pocit bezpečí obyvatel. Nejen z důvodu, že Romové vykazují vyšší míru kriminality, ale je jim vytýkána také

hlučnost a agresivita (Sekyt 2001, cit. v Šišková 2001, s. 123). Pocit ohrožení obyvatel žijících na sídlištích může souviset i s nevhodným architektonickým řešením panelových domů. Výzkumy prokázaly, že existuje vztah mezi formou a půdorysem budovy a množstvím v ní uskutečněných projevů vandalismu či trestných činů. Právě výškové domy od určitého počtu podlaží, nepřehledné vchody, haly, výtahy, schodiště či chodby mohou být rizikové z hlediska vyššího výskytu kriminality či deviantního chování (Schmeidler 2000).

Klíčovou roli hrají také média, která mají často tendence přehánět a zkreslovat obraz sídlišť. Jako příklad lze uvést australské předměstí Inala, které média prezentují jako jedno z nejhorších v Brisbane, ačkoliv statistická data tomu neodpovídají. Chybné informace médií jsou způsobeny tím, že regionální soud, který se nachází v předměstí Inala, řeší všechny právní případy, které se odehrávají v západním Brisbanu. Média nás tedy informují o trestné činnosti na tomto předměstí, ačkoliv s touto lokalitou vůbec souviset nemusí. Takové mediální zprávy mohou stačit na to, aby obyvatelé měli pocit, že žijí v nebezpečné lokalitě (Palmer a kol. 2005).

2.3 Kriminalita etnických menšin se zaměřením na Romy

V posledních letech věnuje policie stále více pozornosti členům etnických menšin. Důvodem je stále se zvyšující příliv cizích státních příslušníků, kteří se nejen etnicky, ale i rasově liší od majoritní populace. V důsledku toho se vytvářejí rasisticky motivovaná hnutí a dochází k verbálním či tělesným útokům proti těmto osobám. Cizinci se však nestávají jen oběťmi, ale také pachateli trestné činnosti (Novotný, Zapletal a kol. 2004).

Obecně platí, že etnické minority (kromě některých výjimek) vykazují až několikanásobně vyšší míru kriminality než majoritní populace (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 157). V Evropě se udává zhruba dvojnásobek až čtyřnásobek. Kriminalita etnických menšin je navíc uměle zvyšována tím, že její příslušníci jsou pod častějším dohledem policie i občanů. Tím pádem se ve zvýšené míře dozvídáme o jejich trestné činnosti a výrazněji se nám jeví jako pachatelé (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 158).

V dnešní české společnosti se spíše setkáváme s odmítavým postojem majoritní populace k rostoucímu počtu přicházejících a v České republice žijících cizinců. Totéž platí i pro romskou menšinu. Romové patří mezi jedinou dlouhodobě usídlenou odlišnou etnickou menšinu na našem území. Vedou se spory o tom, zda se skutečně o menšinu jedná či nikoliv.

Výzkumy však ukazují, že majoritní populace vnímá Romy jako menšinu a že oni sami se jako menšina cítí a chovají (Gabal 1999).

Společnost považuje Romy za nositele problémů a mezi nejčastější důvody uvádí mimo jiné zvýšenou míru jejich kriminality (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 155). V případě trestné činnosti páchané romskou populací se musíme spokojit pouze s odhady, neboť romská národnost se běžně úředně nezjišťuje. Jak píše Říčan (1998, s. 58), odhaduje se, „že na území České republiky v roce 1997 získávalo 20 – 30 % ekonomicky aktivních Romů prostředky k obživě nelegálně - prostitucí, překupnictvím a jinou majetkovou trestnou činností. Přibližně 80% podíl měli Romové na loupežných přepadeních.“ Častější podíl mají Romové také na kapesních krádežích (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 162), kuplířství či prodeji pašovaného zboží (Gjuričová 2007). Problém představuje zejména romská mládež, která se výrazně podílí na prekriminalitě (tj. kriminalita dětských pachatelů do 15 let věku) a kriminalitě mladistvých (tj. od 15 do 18 let), (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 159). Pravdou ovšem je, že v romské komunitě je proporcionálně mnohem více dětí a mladistvých než v populaci celé České republiky (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 159).

Kriminalita Romů je u většinové populace hojně diskutovaným tématem, a to zejména mezi rasisty. Nejde však jen o páchání trestné činnosti. Pro majoritní populaci jsou Romové těžko snesitelnými sousedy, kteří se dopouštějí četných přestupků jako rušení nočního klidu, znečišťování společných domovních prostorů a veřejných prostranství a podobně. Jejich děti se dostávají často do konfliktu se svými vrstevníky i dospělými (Říčan 1998). Averzi vůči Romům posiluje také jejich dlouhodobá nezaměstnanost a závislost na sociálních dávkách, která vede k utvrzování předsudků, že Romové jsou líní a zvyklí parazitickému způsobu života. Také medializované odchody některých Romů do zahraničí a následná opatření cílových zemí vůči České republice vedou k rostoucí nenávisti majoritní populace vůči Romům (Sekyt 2001, cit. v Šišková 2001, s. 124).

Zpráv o rasově motivovaném násilí neustále přibývá. Nelze si však vytvořit jasnou představu o rozsahu tohoto problému, neboť řada trestných činů s rasovým podtextem není vůbec nahlášena. Pokud jsou tyto činy oznámeny, nebývají vždy klasifikovány jako rasistické, anebo jsou zařazeny do jedné skupiny s ostatními extremistickými činy. Rasově motivované činy jsou nejčastěji páchany skinheady. Kromě rasistických útoků se setkáváme i s jinými projevy skinheadů či různých rasistických organizací. Může se jednat o demonstrace, koncerty, internetové stránky či publikace prezentující rasově motivované názory (ECRI 2004).

2.4 Obavy z kriminality podle pohlaví a věku

V mnoha studiích bylo prokázáno, že ženy a starší osoby se kriminality obávají více než muži a mladší osoby (Parker a kol. 1991). Například průzkum v USA ukázal, že kriminality se zde obává třikrát více žen než mužů (Clemente, Kleiman 1977). Muži však nejsou vždy ochotni přiznat svůj strach (Clemente, Kleiman 1977). Paradoxně však právě ženy a starší osoby vykazují nižší míru postižení kriminalitou (Buriánek 2001). Podle Parkera a kol. (1991) mohou obavy žen a starších osob pramenit z toho, že se staly přímo oběťmi trestného činu nebo znají někoho, kdo má sklon cítit se bezbranný, nebo žije v blízkosti míst s vyšší kriminalitou. Další důvod, proč jsou ženy bojácnější více než muži, může být ten, že „ženy jsou zranitelnější, fyzicky slabší a méně schopné se bránit.“ (Fetchenhauer a Buunk 2005, Baur 2007, cit. v Jíchová 2009). Důležitou roli může hrát také typ rodiny a sociálních statusů otce a matky ve společnosti (Jíchová 2009).

V posledních letech se výzkumy zaměřují na strach žen z násilného trestného činu. Tomuto tématu se věnuje například Karban (2008) ve své bakalářské práci s názvem Strach ze znásilnění v Praze. Je přirozené, že opět ženy vykazují vyšší míru obav z tohoto druhu trestné činnosti než muži (Pain 1997). I zde je zaznamenán paradox ve vnímání strachu žen z násilného trestného činu na veřejných a soukromých místech. Studie ukázaly, že většina žen se obává neznámých osob na veřejných místech. Veřejná místa tedy ženy vnímají jako nebezpečný prostor, zatímco v domácím prostředí se cítí bezpečně. Je však větší pravděpodobnost, že budou znásilněny nebo se setkají s násilím mužů, které dobře znají (Knox, Pinch 2006). Paradoxně jsou tedy ženy ohroženy mnohem více ve svých domovech než na veřejných prostranstvích. Důvodem podle Pain (1997) je, že jsou ženy zaplaveny mediálními zprávami o násilných sexuálních trestných činech, které přehánějí rizika některých typů chování, zatímco ignorují jiné. Valentine (1989, cit. v Pain 1997, s. 235) píše, že „setkání s muži ve veřejném prostoru je nepředvídatelné a potenciálně nekontrolovatelné a tudíž ohrožující“, což může být další důvod, proč ženy mají větší strach na veřejných místech (Pain 1997).

Jiné výzkumy se zabývají strachem z kriminality v souvislosti s věkem. Některé studie tvrdí, že starší osoby, ačkoliv jsou vystaveny menšímu ohrožení, se obávají násilného trestného činu více než ostatní věkové skupiny a že starší ženy jsou nejvíce bojácné ze všech ohledně bezpečnosti na veřejných místech (Mirrlees-Black, Maung 1994, cit. v Pain 1997, s. 240). Jiná studie však tento předpoklad popírá a klade důraz na rozdílné vnímání strachu

z kriminality z hlediska věku v souvislosti se soukromým a veřejným prostorem. Tento výzkum naopak ukazuje, že starší ženy se obávají fyzického či sexuálního napadení neznámou osobou na veřejných místech mnohem méně než ženy mladší (Pain 1997). Navíc se cítí být méně omezené kvůli strachu z násilí než mladší ženy. Jako příklad studie uvádí, že ženy ve věku 18 – 30 let se snaží vyvarovat pohybu venku bez doprovodu z důvodu obav před sexuálním útokem podstatně více než ženy starší 60 let (Pain 1997). Může to souviset s tím, že starší ženy se pohybují venku mnohem méně, a to zejména v noci (Pain 1997). S rostoucím věkem tedy pocit ohrožení z násilné trestné činnosti klesá a naopak stoupají obavy z majetkové kriminality (Buriánek 2001).

Institut pro kriminologii a sociální prevenci provedl v roce 2007 na území České republiky výzkum, který sleduje obavy obyvatel podle věku a pohlaví z vybraných typů protiprávního jednání (Večerka a kol. 2007). Výsledky ukázaly, že například vloupáním do svého bytu či domu se cítí velmi ohroženi zejména lidé v nejstarší věkové kategorii (důchodci) a ještě více ženy v domácnosti. Může to být způsobeno tím, že tito lidé tráví mnoho času uvnitř bytu a jejich strach je tedy znásoben představou, že by mohli být při pokusu o vloupání přímo osobně konfrontováni. Naopak nejméně se tohoto druhu kriminality obává mládež do 21 let. Kapesních krádeží se obávají také více ženy, které se vlivem zvýšeného výskytu v nákupních střediscích stávají častěji oběťmi trestného činu. U krádeží auta pocítují vyšší míru rizika naopak muži. Za zmínku stojí také obavy z loupeží a ublížení na zdraví, čehož se také bojí více ženy, které jsou si vědomy své ztížené možnosti obrany před násilím. Přitom jsou to naopak muži, kteří častěji vstupují do situací, které mohou končit násilným jednáním (Večerka a kol. 2007).

3 CÍLE VÝZKUMU A OČEKÁVÁNÍ

Hlavním cílem praktické části práce je zjistit názory obyvatel na bezpečnost a kriminalitu sídliště Portyč. V této lokalitě kromě většinové populace žije početná menšina Romů. Na základě tohoto faktu byly stanoveny tři výzkumné otázky, na které se snažím nalézt odpovědi s využitím dotazníkového šetření s obyvateli sídliště a rozhovorů s policisty města Písku. Otázky a očekávání jsou následující:

Jak vnímají bezpečnost sídliště Romové a jak většinová populace?

Podle Gabala (1999, s. 84) „není patrně sporu o tom, že postavení a soužití romské menšiny s majoritní populací uvnitř české společnosti je vážný problém.“ Pro etnické minority, včetně Romů, platí, že vykazují až několikanásobně vyšší míru kriminality než majoritní populace (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 157). Na základě těchto faktů předpokládám, že pocit bezpečí většinové populace bude negativně ovlivněn zejména přítomností romské menšiny. Romové si naopak stěžují na citový chlad, vypočítavost, nadřazené chování, xenofobii a rasismus většinové populace (Sekyt 2001, cit. v Šišková 2001, s. 123). Také z tisku a médií se často dozvídáme o narůstajícím počtu rasistických útoků směřovaných na Romy ze strany majority. Proto očekávám, že ani Romové se nebudou na sídlišti cítit bezpečně.

Jakých druhů kriminality se na sídlišti obávají Romové a jakých většinová populace?

Mezi tradiční sídlištní kriminalitu patří vykrádání aut a sklepů, rušení nočního klidu, znečištění veřejného prostranství, vyhrožování, hrubé násilí, škoda na majetku (Vávra a kol. 2008). Předpokládám tedy, že tyto druhy kriminality se budou objevovat v odpovědích jak většinové, tak romské populace. Romové se pravděpodobně budou navíc obávat rasistických útoků ze strany většinové populace, jak jsem již uvedla v předchozí otázce. Dále se domnívám, že většinová populace bude uvádět kapesní krádeže a loupeže, které jsou do značné míry záležitostí Romů (Moulisová 2001, cit. v Šišková 2001, s. 164).

Jaké důvody vedou ke zvýšené míře kriminality na sídlišti?

Výzkumy potvrzují, že kriminalita na sídlištích je ovlivňována vysokou mírou ekonomického poklesu nebo ekonomického znevýhodnění, jako je například nezaměstnanost či nízké příjmy domácností (Braithwaite 1979, Chiricos 1987, Belknap 1989, cit. v Lind, Weatherburn 1998,

s. 1). Jiné výzkumy hovoří o tom, „že vysoká míra sociální deprivace může snížit neformální kontrolní mechanismy, které vedou ke zvýšené kriminalitě a násilí“ (Palmer a kol. 2005, s. 395). Dalším důvodem může být velký počet osob na minimální ploše, anonymita či nepříznivá sociální struktura obyvatel (Schmeidler 2000). Svou roli může hrát také soužití různých etnických skupin, které je v české společnosti provázené kulturní uzavřeností, xenofobií a etnickou či rasovou netolerancí (Gabal 1999). Předpokládám tedy, že některé z těchto faktorů budou mít vliv na zvýšenou míru kriminality na sídlišti Portyč.

4 METODIKA VÝZKUMU A ZDROJE DAT

Pro zpracování praktické části bakalářské práce, zabývající se bezpečností a kriminalitou na sídlišti Portyč, byly použity kvalitativní metody a několik zdrojů informací. Prvním typem zdrojů byla data z Českého statistického úřadu (ČSÚ) ze Sčítání lidu, domů a bytů (SLDB) 2001, která byla využita zejména k charakteristice počtu obyvatel a věkové, národnostní a vzdělanostní struktury ZSJ Pražské Předměstí I a města Písku. Dále byla využita data z Integrovaného plánu rozvoje města (IPRM) 2008, dostupného na webových stránkách města Písku. Informace z projektu posloužily především k základní charakteristice sídliště Portyč. Třetím významným zdrojem dat se staly materiály zapůjčené Městskou policií Písek (MPP). Konkrétně se jedná o Městský program prevence kriminality na rok 2008 a 2010 a Koncepti strategie prevence kriminality na rok 2009 – 2011. Na základě těchto dokumentů vznikla kapitola o kriminalitě v Písku a na sídlišti Portyč.

Nejdůležitějším zdrojem dat v práci se staly kvalitativní metody zastoupené vlastním dotazníkovým šetřením a rozhovorem se zástupcem velitele a manažerem prevence kriminality MPP Jaroslavem Rapantem. Cílem dotazníkového šetření bylo získat názory většinové a romské populace na bezpečnost a kriminalitu sídliště Portyč a získané názory obou skupin vzájemně porovnat. Vzhledem k tomu, že pro šetření nebyl zvolen reprezentativní vzorek obyvatel (jediným kritériem výběru byl věk respondentů nad patnáct let a místo trvalého pobytu na sídlišti Portyč) a vzhledem k celkově nízkému počtu získaných dotazníků (66), lze toto šetření považovat spíše za anketu a výchozí bod pro další zkoumání nastíněného problému.

Dotazník je sestaven z 10 otázek, 5 podotázek a 3 identifikačních údajů. Základních 10 otázek tvoří 4 otázky otevřené a 6 uzavřených s možností výběru. U většiny uzavřených otázek následuje otevřená podotázka, kde respondent může blíže specifikovat svoji odpověď (viz příloha 1). Některé otázky byly převzaty z diplomové práce Mgr. Jany Jíchové (2009). Část dotazníku jsem věnovala výzkumu bezpečnosti na sídlišti. Zjišťovala jsem názory obyvatel na bezpečnost sídliště, na lokality, které považují za nebezpečné a na to, co by případně mohlo přispět ke zvýšení bezpečnosti ve zkoumaném místě. V další části dotazníku jsem se zabývala kriminalitou na sídlišti. Respondenti zde uváděli, zda se stali oběťmi nebo svědky kriminální činnosti a kterých druhů kriminality se nejvíce obávají. Jedna otázka pak byla zaměřena na spokojenost obyvatel s činností MPP na sídlišti. U identifikačních údajů byli respondenti dotazováni na pohlaví, věk a dosažené vzdělání.

Sběr dotazníků na sídlišti Portyč jsem provedla ve dnech 18. až 22. dubna 2010 s pomocí švagra. Při šetření byla použita tazatelská metoda. Procházeli jsme postupně jednotlivými ulicemi sídliště a oslovovali náhodné kolemjdoucí jak z řad většinové, tak z řad romské populace. Vzhledem k tomu, že v dopoledních hodinách se na sídlišti vyskytovali převážně respondenti mladší patnáct let, probíhal výzkum pouze v odpoledních hodinách od 16:00 do 20:00. Nejvíce respondentů jsme oslovili ve všední dny kolem 16. a 17. hodiny, kdy se většina lidí vrací z práce domů. Naopak nejmenší počet respondentů jsme zachytili o víkendu, kdy obyvatelé sídliště vyjíždějí za město. Šetření bylo tedy prováděno především ve všední dny, ve vybraném terénu a za příznivého počasí, celkem 5 dní. Do odpovědí dotazovaných jsme žádným způsobem nezasahovali, abychom nenarušili objektivitu práce. O pomoc při sběru dotazníků jsem požádala také občanské sdružení Naděje⁴. Po telefonátu a následném zaslání e-mailu s dotazníkem však instituce neprojevila zájem se na šetření podílet.

Celkem jsme nasbírali 66 správně vyplněných dotazníků, které jsem dále zpracovala. Nesprávně vyplněných dotazníků bylo 5, tudíž nemohly být do výsledků zahrnuty. Oslovení respondenti byli ve většině případů ochotni zúčastnit se šetření. Odmítavé reakce byly zaznamenány především u mužů jak romské, tak většinové populace. Snahou bylo získat přibližně stejné počty respondentů v jednotlivých věkových kategoriích s ohledem na pohlaví a zkoumanou populaci, tj. romská a většinová. U většinové populace bylo dosaženo počtu 36 respondentů, u romské populace pouze 30 respondentů, neboť Romové tvoří na sídlišti Portyč menšinu. U obou sledovaných skupin bylo zachyceno více žen než mužů (viz tabulka 1), neboť ženy byly ochotnější odpovídat. U romské populace to bylo dáno zejména větším pohybem žen po sídlišti s dětmi v odpoledních hodinách. S romskými muži jsme se potkávali spíše ojediněle. Nejnižší počet dotázaných jsme získali ve věkové skupině nad 61 let, a to jak u většinové, tak u romské populace, neboť tyto lidé vzhledem k vyššímu věku ven příliš nevycházejí. Tento fakt byl zohledněn při interpretaci výsledků dotazníkového šetření. Vzdělanostní strukturu respondentů přibližuje tabulka 2.

Rozhovor se zástupcem velitele a manažerem prevence kriminality MPP Jaroslavem Rapantem se uskutečnil 14. 5. 2010. Témata, o kterých bylo diskutováno, jsou popsána v příloze 2. Některé otázky byly převzaty z diplomové práce Mgr. Jany Jíchové (2009)

⁴ **Občanské sdružení Naděje** provozuje nedaleko sídliště Portyč Komunitní centrum, kam docházejí děti ve věku 3 – 18 let ohrožené sociálně patologickými jevy a dospělí jednotlivci či rodiny, které jsou sociálně znevýhodněné. Většinu uživatelů tvoří romská populace (IPRM 2008b).

a z bakalářské práce Bc. Ivy Koudelkové (2007). Příslušníci Policie ČR se mnou odmítli provést rozhovor z důvodu, že se jedná o informace, které nelze poskytovat veřejnosti.

Tabulka 1: Struktura respondentů dotazníkového šetření podle věku a pohlaví

věková skupina	většinová populace		Romové	
	ženy (%)	muži (%)	ženy (%)	muži (%)
15 - 30 let	35	31	35	38
31 - 45 let	25	25	35	23
46 - 60 let	30	31	24	31
61+ let	10	13	6	8
celkem	100	100	100	100

Počet respondentů většinové populace byl 36 (20 žen a 16 mužů), počet respondentů romské populace byl 30 (17 žen a 13 mužů).

Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

Tabulka 2: Vzdělanostní struktura respondentů dotazníkového šetření

vzdělání	většinová populace (%)	Romové (%)
nedokončené základní	0	3
základní	8	74
vyučen/a	36	20
středoškolské s maturitou	42	3
vysokoškolské	14	0
celkem	100	100

Počet respondentů většinové populace byl 36 (20 žen a 16 mužů), počet respondentů romské populace byl 30 (17 žen a 13 mužů).

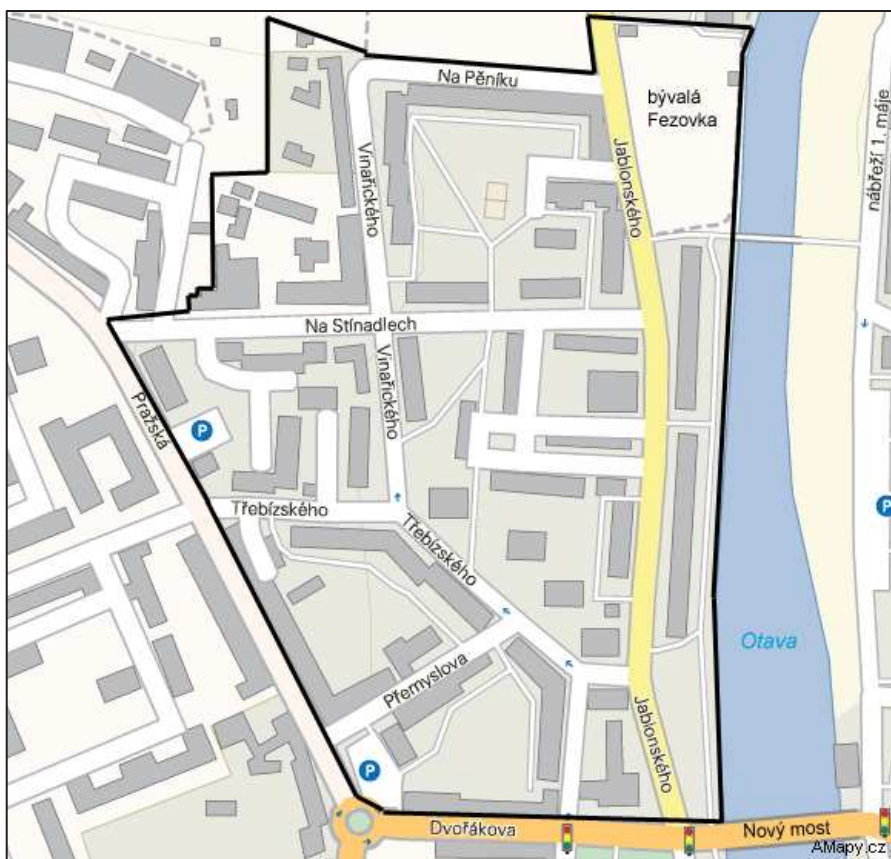
Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

5 BEZPEČNOST A KRIMINALITA NA SÍDLIŠTI PORTYČ

5.1 Charakteristika sídliště

Sídliště Portyč se nachází v jihočeském okresním městě Písek (viz příloha 3). Rozkládá se na levém břehu řeky Otavy, od Nového mostu až po bývalou textilní továrnu „Fezovku“ (viz obrázek 1). Z hlediska administrativního členění spadá do části obce zvané Pražské Předměstí, která je dále rozdělena na čtyři základní sídelní jednotky (ZSJ⁵) – Pražské Předměstí I, Pražské Předměstí II, Za Ovčínem a Dobešice (viz příloha 4). Sídliště náleží ZSJ Pražské Předměstí I a je vymezeno ulicemi Třebízského, Jablonského, Vinařického, Na Stínadlech, Na Pěniku, Přemyslova, Dvořákova a Pražská (od č. p. 346 pravá strana).

Obrázek 1: Mapa vymezení sídliště Portyč

Zdroj: autorka, podkladová mapa Amapy.cz 2010

⁵ „Základní sídelní jednotkou se rozumí jednotka představující částí území obce s jednoznačnými územně technickými a urbanistickými podmínkami nebo spádová území seskupení objektů obytného nebo rekreačního charakteru“ (ČSÚ 2009b).

Lokalita Portyč patří k nejstarším obydlým částem města Písku (Jíša 1988). Proslula jako kolébka dělnického a komunistického hnutí. Od počátku 19. století patřila chudému obyvatelstvu, řemeslníkům, dělníkům a nádeníkům, kteří žili v nízkých domcích s maximálně dvěma místnostmi, dvorkem a zahrádkou (viz obrázek 2), (Jíša 1988).

V polovině 20. století se začala utvářet nová podoba této písecké čtvrti. Nízké vlhké domy postupně nahradily moderní bytové jednotky. Nejprve byla započata výstavba třípodlažních domů a od poloviny 90. let se začaly budovat převážně osmipatrové panelové domy, které zde stojí dodnes (IPRM 2008b). Nově postavené sídliště dostalo název Dukla, ale po listopadu 1989 se vrátilo ke svému původnímu názvu Portyč (Kolářová 2009).

Obrázek 2: Stará Portyč a novodobé sídliště Portyč

Zdroj: Písecký deník 2009a, 2009b

Sídliště Portyč s rozlohou 11,2 ha (viz tabulka 3) představuje největší a s hustotou 428 obyv./ha nejlidnatější panelové sídliště z celkových pěti (Portyč, Milady Horákové, Hradiště, Jih a Za Kapličkou), které se v Písku nacházejí. Počet obyvatel sídliště k 31. 12. 2007 byl 4 794 (IPRM 2008b), což představuje přibližně 91 % populace ZSJ Pražské Předměstí I a 16 % populace města Písku.

Tabulka 3: Základní údaje sídliště Portyč, ZSJ Pražské Předměstí I a města Písku

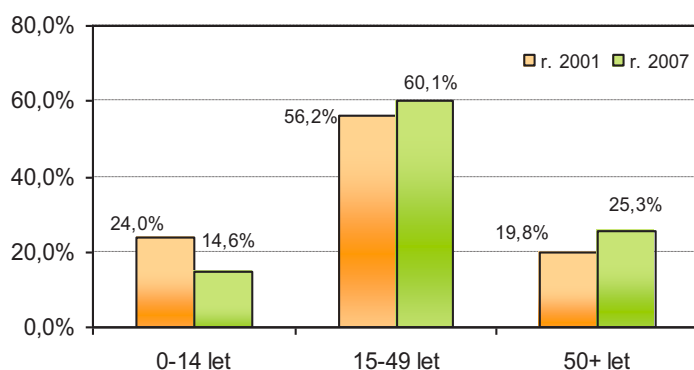
území	rozloha (ha) (k roku 2008)	počet obyvatel (k 31. 12. 2007)	hustota zalidnění (obyv./ha)
sídliště Portyč	11,2	4 794	428,0
ZSJ Pražské Předměstí I	73,5	5 260**	71,6
město Písek	6323,0*	29 898	4,7

* údaj se vztahuje k roku 2009

** údaj se vztahuje k roku 2001

Zdroj: ČSÚ 2010a, ČSÚ 2010b, IPRM 2008b, SLDB 2001

Podle SLDB 2001 byla v ZSJ Pražské Předměstí I nejpočetněji zastoupena věková kategorie 15 – 64 let, která tvořila 66,5 % populace. 24 % populace tvořili obyvatelé do 14 let a zbylých 9,5 % připadlo na věkovou kategorii nad 65 let. Naproti tomu v Písku byl počet obyvatel ve věku do 14 let pouze 16,5 % a ve věku nad 65 let 14 %. Graf 1 přibližuje věkovou strukturu obyvatelstva v letech 2001 a 2007 přímo na sídlišti Portyč. Je z něj patrné, že obyvatelstvo sídliště stárne. Mezi roky 2001 a 2007 klesl podíl obyvatel ve věku do 14 let téměř o 10 % v důsledku nízké porodnosti a stěhování mladých lidí ze sídliště a naopak podíl obyvatel ve věku nad 50 let narostl o 5,5 % (IPRM 2008b). S tímto trendem se potýká nejen sídliště, ale celé město Písek (IPRM 2008a).

Graf 1: Podíl obyvatel v produktivním věku na celkovém počtu obyvatel na sídlišti Portyč v letech 2001 a 2007

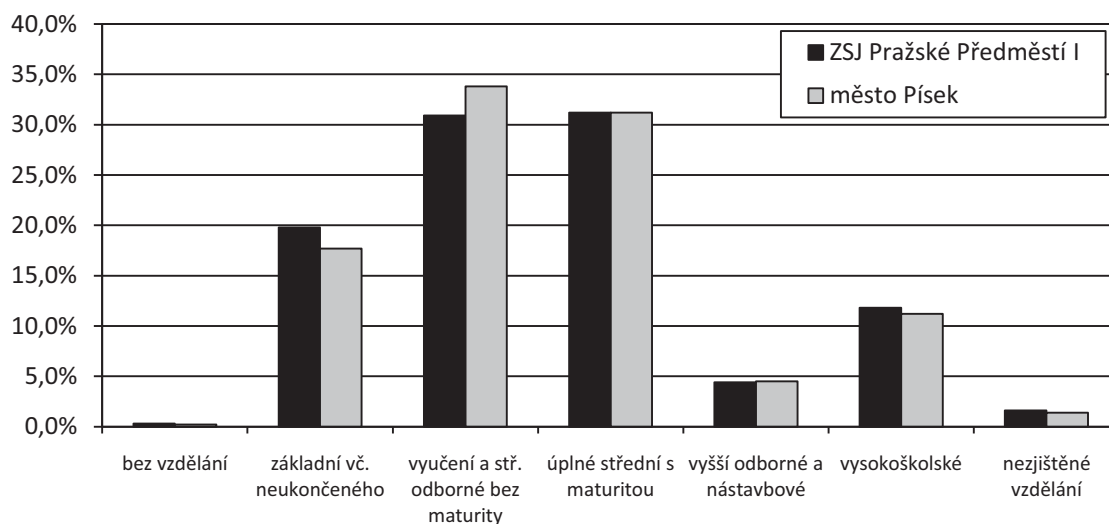
Zdroj: převzato z IPRM 2008b

Největší část populace ZSJ Pražské Předměstí I se v roce 2001 přihlásila k národnosti české (93,3 % obyvatel), stejně jako v Písku (96 % obyvatel), a k národnosti slovenské (3,17 % obyvatel), (v Písku 1,42 % obyvatel). K romské národnosti se na Pražském Předměstí I přihlásilo pouze 0,13 % obyvatel, v Písku o 0,7 % obyvatelstva více (IPRM 2008b). Přesto se však na sídlišti Portyč vyskytuje výrazná menšina Romů. Podle

statistických údajů občanského sdružení Naděje žilo na sídlišti k roku 2008 okolo 90 romských rodin. Většina z nich je závislá na sociálních dávkách. V jednom panelovém bytě obvykle bydlí 2 – 3 romské rodiny (ve většině případů více než 6 osob) a z finančních důvodů si pronajímají menší byty (IPRM 2008b). I přes tato fakta není sídliště řazeno mezi sociálně vyloučené⁶ romské lokality identifikované v rámci projektu Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s názvem „Analýza sociálně vyloučených romských lokalit a absorpční kapacity subjektů působících v této oblasti“ z roku 2006 na základě faktorů popsanych v projektu (GAC 2006).

Vzdělanostní struktura ZSJ Pražské Předměstí I v roce 2001 téměř odpovídala vzdělanostní struktuře města Písku (viz graf 2). Nejvyšší podíl tvořily osoby s úplným středoškolským vzděláním s maturitou (31,2 %) a osoby vyučené a se středním odborným vzděláním bez maturity (30,9 %). O 2,1 % vyšší hodnotu v porovnání s průměrem města (17,7 %) měla kategorie základní vzdělání včetně neukončeného. Vyšší podíl osob s tímto vzděláním na Pražském Předměstí I je dán pravděpodobně tím, že 90 % romské populace žijící na sídlišti Portyč má maximálně základní vzdělání (IPRM 2008b). Vysokoškolského vzdělání dosáhlo 11,8 % populace ZSJ Pražské Předměstí I, v Písku 11,2 % obyvatel.

Graf 2: Vzdělanostní struktura obyvatel ZSJ Pražské Předměstí I a města Písku k roku 2001

Zdroj: IPRM 2008a, IPRM 2008b

⁶ „Jako **sociální vyloučení** označujeme proces, v jehož rámci je jedinci, skupině jedinců či komunitě výrazně znesnadňován či zcela zamezován přístup ke zdrojům, pozicím a příležitostem, které umožňují zapojení do sociálních, ekonomických a politických aktivit majoritní společnosti“ (GAC 2006).

Sídliště Portyč se v Písku řadí mezi lokality s velmi špatnou pověstí. V posledních letech se totiž potýká s řadou problémů, z nichž některé významně přispívají ke zvýšené kriminalitě, která je zde podle Jaroslava Rapanta (2010) zaznamenaná. Od letošního roku probíhá částečná revitalizace sídliště, která by měla přispět ke zlepšení současného stavu.

Většina negativních faktorů pramení ze špatného stavu panelových domů, které se často ocitají na hranici své životnosti, ze zanedbaného okolí a z nepříznivého demografického vývoje (IPRM 2008b). Jak je již uvedeno výše, na sídlišti Portyč je v posledních letech zaznamenán pokles podílu věkové skupiny do 14 let, což je způsobeno nízkou porodností a stěhováním mladých lidí a osob s vyššími finančními příjmy ze sídliště, neboť nemají o bydlení v této lokalitě zájem, a naopak se zvyšuje podíl věkové skupiny nad 50 let (IPRM 2008b).

Výrazně také stoupá podíl romských a sociálně slabších rodin, které sem přitahují nízké ceny bytových jednotek (v porovnání s cenami na ostatních sídlištích ve městě), (IPRM 2008b). V důsledku toho je zaznamenána stále se zvyšující hustota zalidnění a s ní rostoucí anonymita obyvatel, která vede k výskytu drobné kriminality a vandalismu (IPRM 2008b). Dochází k sociálním konfliktům a devastaci veřejného prostranství. Lidé si stěžují na hluk a nepořádek (IPRM 2008b).

Nízkou atraktivitu sídliště způsobuje také špatné vnější prostředí (viz obrázek 3). Plochy zeleně jsou vzhledem k vysoké hustotě zástavby zcela nedostačující. Dále chybí prostory pro trávení volného času a parkovací plochy. Zdlouhavé hledání volného parkovacího místa přispívá k lokálnímu znečištění ovzduší. Navíc se lokalita nachází v záplavové zóně a doposud nebyly vybudovány protipovodňové zábrany, které jsou nezbytně nutné (IPRM 2008b).

Obrázek 3: Rezidenční prostředí sídliště Portyč

Zdroj: vlastní foto 2010

5.2 Sídliště z pohledu Městské policie a Policie ČR

O bezpečnost obyvatel, ochranu majetku a veřejný pořádek v Písku se stará Policie ČR a Městská policie ve spolupráci s odbory Městského úřadu a orgány státní správy. Městská policie vytváří dohled nad městem 24 hodin denně. Každému strážníkovi je přidělen konkrétní rajón, ve kterém vykonává službu formou pochůzkové a hlídkové činnosti a monitoringem kamerového systému.

Trestná činnost a objasněnost trestných činů (TČ) v okrese Písek nevykazuje (s výjimkou roku 2004) výrazné výkyvy v porovnání s trestnou činností v okresech Jihočeského kraje a s trestnou činností samotného Jihočeského kraje ve sledovaných letech (viz tabulka 4). Trestná činnost v jednotlivých letech v okrese Písek mírně klesá, případně stagnuje. V roce 2006 byl podíl kriminality okresu Písek na celkové kriminalitě Jihočeského kraje přibližně 10 % a i zde byl zaznamenán velmi mírný pokles (IPRM 2008a). Novější data o postavení okresu Písek z hlediska kriminality nebyla k dispozici.

Tabulka 4: Počet TČ a jejich objasněnost v okresech Jihočeského kraje

území	Zjištěné TČ na 1 000 obyvatel				Úspěšnost v objasňování TČ v %			
	2003	2004	2005	2006	2003	2004	2005	2006
Jihočeský kraj	25,2	26,2	26,7	25,6	48,2	70,1	49,1	47,9
České Budějovice	32,6	34,8	36,2	34,9	37,9	52,5	37,0	34,4
Český Krumlov	26,2	26,9	27,4	29,6	48,9	71,4	54,4	52,6
Jindřichův Hradec	18,2	19,2	18,2	18,1	58,3	93,5	59,4	56,1
Písek	24,1	23,2	22,0	22,0	53,3	78,8	54,1	55,7
Prachatice	22,7	21,9	24,6	21,5	53,5	75,0	55,7	58,9
Strakonice	22,8	25,2	25,5	22,7	59,0	81,4	59,7	61,0
Tábor	22,1	22,0	22,7	20,1	52,6	82,2	57,1	56,4

Zdroj: převzato z IPRM 2008a

Strukturu trestné činnosti na území Obvodního oddělení PČR Písek (OO PČR)⁷ popisuje příloha 5. V posledních letech je v tomto obvodu zaznamenán stoupající počet TČ spáchaných recidivisty a zvyšující se počet zjištěných a vyřešených dopravních přestupků. V roce 2009 byl naopak evidován mírný pokles počtu krádeží kol a vykradených sklepů (Město Písek 2008). Tabulka 5 zachycuje vývoj kriminality na území OO PČR Písek v letech 2003 – 2009. Z ní je patrné, že od roku 2007 nápad trestné činnosti klesá.

⁷ OO PČR Písek zahrnuje obce Písek, Čížová, Kestřany a Dobev.

Tabulka 5: Nápad trestné činnosti a objasněnost TČ na území OO PČR Písek

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
nápad trestné činnosti celkem	914	977	923	864	929	851	742
objasněno	501	511	512	478	529	423	437
objasněno v %	54,81	52,3	55,58	55,32	56,94	49,71	58,89

Zdroj: převzato z Města Písek 2009

Sídliště Portyč patří k vytipovaným oblastem MPP i OO PČR Písek, neboť zde evidují vyšší výskyt protiprávního jednání a TČ (Město Písek 2008). Jaroslav Rapant (2010) v rozhovoru uvedl, že „podle dlouhodobých statistik se sídliště Portyč dělí s městským parkem Palackého sady o pozici nejzatíženější lokality protiprávními jednáními v Písku (viz příloha 6). Sídliště považují za problémové místo i píseční občané. Ukázal to sociologický průzkum z roku 2006/2007, zjišťující názory a postoje obyvatel k bezpečnosti ve městě, zejména ve vztahu k městskému kamerovému monitorovacímu systému (MKMS). Z výsledků vyplynulo, že dle občanů je protiprávním jednáním nejvíce zatížená lokalita sídliště Portyč, následuje městský park Palackého sady, sídliště Jih a Výstaviště (Město Písek 2009, s. 73).

V tabulce 6 je zachycen nápad trestné činnosti v ulicích sídliště monitorovaných MKMS. Jedná se o počty všech TČ, tedy včetně těch, které eviduje Policie ČR. V roce 2009 se počty TČ v těchto lokalitách oproti předchozímu roku snížily, nebo zůstaly stejné. O jaké konkrétní TČ se jedná, se nepodařilo zjistit.

Tabulka 6: Celkový nápad trestné činnosti v ulicích sídliště monitorovaných MKMS

ulice	2005	2007	2008	2009
Dvořákova	11	8	8	5
Jablonského	11	16	30**	5
Pražská	10	23	21	20
Třebízského	-*	-	11	11
Vinařického	-	-	5	3
Topělecká	-	-	4	3

*údaje nejsou k dispozici

** 50 % TČ je v oblasti úvěrových podvodů

Zdroj: Město Písek 2009

Podle statistiky Policie ČR z roku 2007 patří mezi převládající trestnou činnost na sídlišti vloupání do sklepů a motorových vozidel a obecné krádeže. V ulici Na Stínadlech je častým jevem ničení veřejného majetku (např. zapalování kontejnerů). Trestná činnost v ulici Pražská je ovlivněna krádežemi ve zdejším supermarketu (Město Písek 2007). Podle

statistiky MPP z roku 2007 dochází ve zkoumané oblasti nejčastěji k dopravním přestupkům. Dále se vyskytují přestupky proti veřejnému pořádku (neuposlechnutí výzvy veřejného činitele, porušování nočního klidu, buzení veřejného pohoršení a znečištění veřejného prostranství), přestupky proti občanskému soužití a přestupky proti majetku (Město Písek 2007). Jaroslav Rapant (2010) v rozhovoru uvedl, že „kromě těchto TČ jsou evidovány také TČ v oblasti úvěrových podvodů, grafity a největší počty krádeží kol ze sklepů v Písku. Bohužel se však nedaří objasňovat veškerou trestnou činnost, která se na sídlišti odehrává, řada případů navíc není na policii vůbec nahlášena.“

Situace v oblasti kriminality se však na sídlišti začíná zlepšovat. Značný podíl na tom má rostoucí prevence kriminality. Občané více dbají na svůj majetek, lépe zabezpečují panelové domy například zamykáním vchodových dveří. Z lokality se podařilo vystěhovat neplatiče, kteří odešli do Purkratic nebo byli přestěhováni do Svatoplukovy ulice v Písku. Dopravní situaci částečně vylepšilo velké záchytné parkoviště v místě bývalé „Fezovky“. Zlepšení lze připsat také MKMS (Rapant 2010).

Umístění kamer podléhá průzkumům veřejného mínění píseckých občanů (na základě míst, kde se obyvatelé cítí nejvíce ohroženi) a poznatkům a doporučením Policie ČR a MPP (Město Písek 2007). Na sídlišti Portyč byly v roce 1998 za přispění Ministerstva vnitra ČR do lokalit nejzatíženějších protiprávním jednáním situovány 2 kamery – v ulici Třebízského a na rohu ulice Topělecké a Vinařického (viz příloha 7). Situace na sídlišti je tak sledována online 24 hodin denně MPP i Policií ČR. V letošním roce bude MKMS na sídlišti rozšířen o dalších 6 kamer (Rapant 2010).

Kromě kamer je do lokalit s vyšším výskytem protiprávního jednání (viz Portyč) směřováno zejména v nočních hodinách více policejních hlídek (Město Písek 2009). Strážníci MPP procházejí sídliště v nepravidelných intervalech několikrát denně, v nočních hodinách sledují především okolí prodejny Smart, neboť zde dochází ke „rvačkám“. Málokdy však strážníci zasahují přímo při obchůzce (Rapant 2010). Mezi časté pachatele kriminality na sídlišti patří mladistvé osoby, které se nejčastěji dopouštějí ničení majetku (zejména grafity) a inhalace toluenu (není TČ). Krádeže páchají zejména obyvatelé středního věku a romští občané (Rapant 2010). Ve srovnání s ostatními píseckými sídlišti je sídliště Portyč více zatíženo protiprávním jednáním. Dochází zde k přestupkům proti občanskému soužití (Rapant 2010).

5.3 Sídliště z pohledu rezidentů

Tato kapitola zachycuje výsledky dotazníkového šetření, které bylo provedeno na sídlišti Portyč mezi obyvateli většinové a romské populace. Otázky byly zaměřeny na výzkum pocitu bezpečí a kriminality na sídlišti. Cílem bylo získané názory těchto dvou odlišných skupin obyvatelstva porovnat. Data byla vyhodnocena pomocí kontingenčních tabulek.

Na otázku, zda se respondenti cítí na sídlišti Portyč bezpečně, odpovědělo *ne, spíš ne* 69 % dotázaných většinové populace a 20 % dotázaných romské populace (viz tabulka 7). Z hlediska pohlaví se u většinové populace necítí bezpečně 80 % dotázaných žen a 56 % dotázaných mužů, u romské populace má pocit ohrožení pouze 24 % dotázaných žen a 15 % dotázaných mužů. Ženy jsou tedy přirozeně bojácné více než muži, a to jak u většinové, tak menšinové populace. Většinová populace, a to jak muži, tak ženy, se cítí v ohrožení mnohem více než Romové.

Tabulka 7: Vnímání bezpečnosti obyvateli sídliště Portyč

pocit bezpečí	většinová populace						Romové					
	ženy		muži		celkem		ženy		muži		celkem	
	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %
ano	1	5	3	19	4	11	6	35	6	46	12	40
spíš ano	3	15	4	25	7	20	7	41	5	39	12	40
ne	7	35	5	31	12	33	3	18	2	15	5	17
spíš ne	9	45	4	25	13	36	1	6	0	0	1	3
nevím	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
celkem	20	100	16	100	36	100	17	100	13	100	30	100

Otázku zodpověděli všichni respondenti dotazníkového šetření.

Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

Největší podíl žen i mužů v obou zkoumaných populacích, kteří se na sídlišti necítí bezpečně (viz tabulka 7), má obavy po setmění (viz tabulka 8). Překvapivé je, že 33 % dotázaných mužů většinové populace se cítí ohroženo neustále, což je více, než uváděly ženy většinové či romské populace. Tento fakt může souviset s tím, že všichni tito muži se stali přímo obětmi trestného činu na sídlišti, ve dvou případech se jednalo o fyzické napadení jejich osoby. Zkreslení mohl také způsobit nereprezentativní vzorek populace a malé počty respondentů.

Tabulka 8: Pocit ohrožení kriminalitou obyvatel sídliště Portyč podle pohlaví

pocit ohrožení	většinová populace						Romové					
	ženy		muži		celkem		ženy		muži		celkem	
	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %
neustále	1	6	3	33	4	16	0	0	0	0	0	0
přes den	0	0	0	0	0	0	1	25	0	0	1	17
po setmění	15	94	6	67	21	84	3	75	2	100	5	83
nevím	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
celkem	16	100	9	100	25	100	4	100	2	100	6	100

Údaje v tabulce se týkají pouze respondentů, kteří na otázku, zda se cítí na sídlišti bezpečně, odpověděli *ne, spíš ne*.

Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

Vnímání bezpečnosti z hlediska věku respondentů je u většinové a romské populace značně odlišné (viz tabulka 9). U romské populace však nelze výsledky považovat za zcela reprezentativní vyjádření pocitu ohrožení v jednotlivých věkových kategoriích vzhledem k nízkému počtu Romů, kteří se na sídlišti necítí bezpečně. U většinové populace je podíl žen i mužů, kteří se na sídlišti necítí bezpečně, v jednotlivých věkových kategoriích poměrně vyrovnaný. Výjimku tvoří ženy starší 61 let, které se na sídlišti bojí nejméně. Zde je však třeba opět zohlednit nízký počet respondentů v této věkové skupině (jak u žen, tak u mužů většinové i romské populace), který může výsledky ovlivnit.

Tabulka 9: Pocit ohrožení kriminalitou obyvatel sídliště Portyč podle věku

věková skupina	většinová populace						Romové					
	ženy		muži		celkem		ženy		muži		celkem	
	abs.	v %*	abs.	v %*	abs.	v %*	abs.	v %*	abs.	v %*	abs.	v %*
15 - 30 let	6	86	3	60	9	75	1	17	1	20	2	18
31 - 45 let	4	80	2	50	6	67	1	17	1	33	2	22
46 - 60 let	5	83	3	60	8	73	2	50	0	0	2	25
61+ let	1	50	1	50	2	50	0	0	0	0	0	0
celkem	16	80	9	56	25	69	4	24	2	15	6	20

Údaje v tabulce se týkají pouze respondentů, kteří na otázku, zda se cítí na sídlišti bezpečně, odpověděli *ne, spíš ne*.

*vztaženo k počtu respondentů v dané věkové skupině a pohlaví

Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

Z průzkumu vyplynulo, že téměř 100 % respondentů většinové populace, kteří se na sídlišti necítí bezpečně (bez ohledu na pohlaví a věk), se obává romské populace. Vedle romské populace uvedlo 28 % respondentů obavy také z narkomanů (zejména závislých na inhalaci toluenu), v jednom případě z bezdomovců. Romské ženy, které se na sídlišti necítí

bezpečně, mají obavy z rasistických útoků. Romští muži pocítují obavy kvůli mladistvým Romům z důvodu vyhrožování jejich osobě a kvůli nevraživosti mezi obyvateli sídliště.

Tabulka 10 zachycuje druhy trestné činnosti, kterých se obávají respondenti dotazníkového šetření, kteří se na sídlišti necítí bezpečně. Ženy většinové populace se nejvíce obávají násilné a majetkové trestné činnosti, stejně jako muži. U násilné trestné činnosti se jedná především o obavy z fyzického napadení a přepadení, v menší míře o obavy z vyhrožování. U majetkové trestné činnosti se jedná především o obavy z krádeží. Jejich obavy jsou pravděpodobně oprávněné, neboť mnozí z dotázaných se stali obětí či svědkem zmíněného druhu trestné činnosti. Pouze dvě romské ženy, stejně jako dvě ženy většinové populace, se obávají mravnostní trestné činnosti, konkrétně znásilnění, ačkoliv žádná z těchto žen neuvedla, že by se stala obětí či svědkem znásilnění na sídlišti. Zbývající dvě romské ženy se obávají rasistických útoků, ačkoliv se s nimi osobně na sídlišti také nesetkaly. Romští muži se obávají krádeží a mladistvých Romů z důvodu vyhrožování jejich osobě. U žen většinové populace ve věku 46 – 60 let byl zaznamenán pokles obav z násilné trestné činnosti a více se obávají majetkové trestné činnosti. U zbývajících věkových skupin jsou obavy z těchto dvou druhů trestné činnosti vyrovnané. Výjimku tvoří ženy starší 61 let, u kterých nelze určit, jaké trestné činnosti se více obávají z důvodu nízkého počtu respondentů v této skupině.

Tabulka 10: Druhy trestné činnosti, kterých se obávají obyvatelé sídliště Portyč

trestná činnost	počet*		počet*	
	většinová populace		Romové	
	ženy	muži	ženy	muži
násilná	14	9	0	1
majetková	13	8	0	1
mravnostní	2	0	2	0
extremismus	0	0	2	0
celkem	19	17	4	2

Otázku zodpovědělo 25 respondentů většinové populace a 6 respondentů romské populace, kteří na otázku, zda se cítí na sídlišti bezpečně, odpověděli *ne, spíš ne*.

*počet respondentů, kteří zmínili daný druh trestné činnosti, respondent mohl uvést více druhů

Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

Obětí či svědkem TČ na sídlišti se stalo 62 % žen a 60 % mužů většinové populace a 11 % žen a 8 % mužů romské populace. Respondenti většinové populace nejčastěji uváděli, že se stali svědkem fyzického napadení, krádeže, vykrádání a poškozování aut, vykrádání sklepů a vyhrožování. Dvě ženy a tři muži většinové populace se stali přímo obětí TČ. U dvou

mužů se jednalo o fyzické napadení jejich osoby. Nejčastěji zmiňovanými pachateli většinové populace byli Romové. U romské populace lze těžko vyhodnotit nejčastěji zmiňované pachatele či nejčastěji zmiňované TČ vzhledem k nízkému počtu respondentů, kteří se stali jejich obětí či svědkem. Jedna žena se stala obětí napadení skinheady, jedna svědkem krádeže v obchodě a jeden muž obětí krádeže kola.

Lokality sídliště, označené respondenty, kteří se na sídlišti necítí bezpečně, jako nebezpečné, přibližuje tabulka 11. Respondenti většinové populace nejčastěji uváděli samoobsluhu ve Dvořákově ulici kvůli výskytu romské komunity a bezdomovců. Ve dvou případech tuto lokalitu označili i Romové ze stejných důvodů. Zejména ženy většinové populace vnímají jako nebezpečné chodby v panelových domech, tmavá zákoutí a neosvětlená místa pro obavy z přepadení. Na dětská hřiště si stěžovaly také především ženy kvůli shlukování Romů. Okolí kolem lávky (u bývalé „Fezovky“) považují respondenti za nebezpečné kvůli narkomanům. Romské ženy i ženy většinové populace označily shodně za nebezpečnou lokalitu celé sídliště. Romské ženy z obav ze skinheadů a ženy většinové populace z obav z Romů.

Tabulka 11: Lokality sídliště vnímané obyvateli jako nebezpečné

nebezpečné místo	počet*	
	většinová populace	Romové
samoobsluha (Dvořáková ul.)	9	2
chodby v panelových domech	6	0
dětská hřiště	5	0
tmavá zákoutí	5	0
lávka	3	0
celé sídliště	3	2
neosvětlená místa	2	0
jiné	2	2
celkem	35	6

Otázku zodpovědělo 25 respondentů většinové populace a 6 respondentů romské populace, kteří na otázku, zda se cítí na sídlišti bezpečně, odpověděli *ne*, *spíš ne*.

*počet respondentů, kteří zmínili dané místo, respondent mohl uvést více míst

Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

Na otázku, co by mohlo přispět ke zvýšení bezpečnosti na sídlišti Portyč, uvádělo nejvíce Romů i respondentů většinové populace častější hlídky městské policie (viz tabulka 12). Druhou nejčastější odpovědí většinové populace byl lepší kamerový systém, což ve třech případech uvedli i Romové. Příslušníci majority také často uváděli možnosti vystěhovat

nepřizpůsobivé občany a tvrdší postihy od policistů. Více než polovina dotázaných Romů odpověděla, že na sídlišti nejsou potřebná žádná opatření pro zvýšení bezpečnosti. Tato odpověď koreluje s otázkou pocitu bezpečí, v níž 76 % romských žen a 85 % romských mužů uvedlo, že se na sídlišti cítí bezpečně (viz tabulka 7).

Tabulka 12: Možnosti zvýšení bezpečnosti na sídlišti podle jeho obyvatel

možnosti zvýšení bezpečnosti	počet*	
	většinová populace	Romové
častější hlídky městské policie	16	9
lepší kamerový systém	14	3
vystěhování nepřizpůsobivých občanů	11	0
tvrdší postihy od policie	4	0
zvýšená péče o mládež	2	0
rychlejší zásahy policie	1	0
lepší osvětlení	1	0
nejsou potřebná žádná opatření	1	18
celkem	50	30

Tuto otázku zodpověděli všichni respondenti dotazníkového šetření.

*počet respondentů, kteří uvedli tuto možnost, respondent mohl uvést více možností

Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

S činností MPP na sídlišti byla více nespokojená majoritní populace než Romové. Na nedostatečnou činnost MPP si stěžovalo 78 % respondentů většinové populace, přičemž muži byli nespokojení více než ženy (viz tabulka 13). U romské populace byla s činností MPP nespokojena polovina dotázaných respondentů. Na rozdíl od většinové populace byly více nespokojené ženy, a to přibližně 2x více než muži. Romové i respondenti většinové populace si nejčastěji stěžovali na nedostatečné policejní hlídky na sídlišti. Shodně dále uváděli, že policisté při výskytu problému dostatečně nezasahují nebo na místo činu přijíždějí pozdě. Většinová populace si stěžovala na malou kontrolu problémových míst.

Tabulka 13: Činnost MPP z pohledu obyvatel sídliště Portyč

dostatečná činnost MPP	většinová populace						Romové					
	ženy		muži		celkem		ženy		muži		celkem	
	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %
ano	1	5	1	6	2	6	4	23,5	7	54	11	37
spíš ano	3	15	0	0	3	8	2	12,0	2	15	4	13
ne	9	45	8	50	17	47	4	23,5	3	23	7	23
spíš ne	5	25	6	38	11	31	7	41,0	1	8	8	27
nevím	2	10	1	6	3	8	0	0	0	0	0	0
celkem	20	100	16	100	36	100	17	100	13	100	30	100

Otázku zodpověděli všichni respondenti dotazníkového šetření.

Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

Názory respondentů většinové a romské populace na srovnání kriminality sídliště Portyč s kriminalitou na ostatních sídlištích v Písku se liší (viz tabulka 14). 70 % žen a 74 % mužů většinové populace se domnívá, že kriminalita na sídlišti Portyč je vyšší než na ostatních sídlištích ve městě a jednoznačným důvodem je pro ně přítomnost romské menšiny. 53 % žen a 46 % mužů romské populace se naopak domnívá, že kriminalita na sídlišti Portyč je nižší v porovnání s ostatními sídlišti. Třetina romských respondentů uvedla, že neví. Názory Romů, kteří se domnívají, že je zde kriminalita vyšší, se různí. Jako nejčastější důvod však uvádějí soužití většinové a romské populace. Jeden romský muž pak vidí problém v tom, že na sídlišti bydlí pohromadě Romové z různých rodin, které se vzájemně nemají rády.

Tabulka 14: Názory obyvatel na kriminalitu sídliště Portyč v porovnání s kriminalitou na ostatních sídlištích v Písku

kriminalita Portyče je vyšší	většinová populace						Romové					
	ženy		muži		celkem		ženy		muži		celkem	
	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %
ano	10	50	8	50	18	50	2	12	2	15	4	13
spíš ano	4	20	4	24	8	22	0	0	1	8	1	4
ne	1	5	2	13	3	8	5	29	2	15	7	23
spíš ne	2	10	0	0	2	6	4	24	4	31	8	27
nevím	3	15	2	13	5	14	6	35	4	31	10	33
celkem	20	100	16	100	36	100	17	100	13	100	30	100

Otázku zodpověděli všichni respondenti dotazníkového šetření.

Zdroj: vlastní dotazníkové šetření, duben 2010

Shrnutí

Z dotazníkového šetření vyplynulo, že 94 % dotázaných respondentů většinové populace bydlí na sídlišti více než 10 let. Naproti tomu 66 % romských respondentů se na sídliště přistěhovalo v posledních deseti letech. Téměř 90 % respondentů většinové populace by se ze sídliště odstěhovalo, pokud by mělo možnost. Hlavním důvodem je pro ně přítomnost romské komunity, hluk a nepořádek. Polovina romské populace je na sídlišti spokojená a druhá polovina by možností přestěhování také využila. Častým důvodem jsou příliš drahé či malé byty nebo hluk. Nejedná se tedy o důvody, které by souvisely s obavami z kriminality. Z dalších otázek dotazníkového šetření, týkajících se bezpečnosti a kriminality na sídlišti, vyplynulo, že respondenti většinové populace mají na sídlišti mnohem větší obavy z kriminality než respondenti romské populace. Ženy se bojí více než muži, a to jak u většinové, tak u menšinové populace. Nejméně bezpečně se cítí respondenti většinové i romské populace po setmění. Respondenti většinové populace se na sídlišti necítí bezpečně kvůli romské populaci a narkomanům, naopak romští respondenti, zejména ženy, se necítí bezpečně kvůli rasistickým útokům ze strany většinové populace. Respondenti většinové populace se na sídlišti obávají především fyzického napadení, přepadení a krádeží, neboť ve většině případů se s nimi osobně setkali. Romské ženy se obávají především rasistických útoků, u mužů jsou obavy různé. Většina respondentů majoritní populace se stala svědkem či přímo obětí trestného činu na sídlišti a za nejčastější pachatele označila Romy. Naopak minimum romských respondentů uvedlo, že by se někdy stali svědky či oběťmi trestného činu na sídlišti. Za nejvíce nebezpečné místo na sídlišti považují respondenti většinové populace samoobsluhu ve Dvořákově ulici kvůli shlukování romské komunity a bezdomovců. U romské populace se názory různily. S činností MPP na sídlišti byli nespokojeni více respondenti většinové populace než Romové. Nespokojenost obou populací pramenila z nedostatečných policejních hlídek, z nedostatečných zásahů policie při výskytu problému a z pozdních příjezdů policie na místo činu. Taktéž se obě populace shodovaly v otázce zvýšení bezpečnosti na sídlišti. Bezpečnost by se podle nich mohla zlepšit častějšími hlídkami MPP a lepším kamerovým systémem. Názory na srovnání kriminality na sídlišti Portyč s kriminalitou na ostatních sídlištích v Písku se u většinové a romské populace lišily. Dvě třetiny většinové populace se domnívají, že kriminalita je zde vyšší, naproti tomu polovina romské populace si myslí, že kriminalita je nižší. Většinová populace vidí problém ve vysoké koncentraci romské menšiny a Romové ve vzájemném soužití romské a většinové populace.

6 ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo zjistit, jak vnímají kriminalitu a bezpečnost sídliště Portyč její obyvatelé, tedy romská a většinová populace, jakých druhů kriminality se na sídlišti obávají a jaké důvody vedou ke zvýšené kriminalitě na sídlišti. Důraz byl kladen na porovnání získaných názorů těchto dvou skupin obyvatelstva. K dosažení cíle byla použita metoda dotazníkového šetření s obyvateli sídliště a rozhovor se zástupcem velitele a manažerem prevence kriminality MPP Jaroslavem Rapantem.

První výzkumná otázka zněla „*Jak vnímají bezpečnost sídliště Romové a jak většinová populace?*“ Z dotazníkového šetření vyplynulo, že na sídlišti se necítí bezpečně 69 % dotázaných respondentů většinové populace a 20 % respondentů romské populace. U většinové populace tedy byly zaznamenány obavy mnohem větší než u Romů. Jako nejčastější důvod pocitu ohrožení uváděla většinová populace přítomnost romské menšiny a narkomanů, mezi kterými také najdeme příslušníky romské komunity. Zejména romské ženy pociťovaly obavy z většinové populace, konkrétně z rasistických útoků. Romští muži si stěžovali na chování mladistvých Romů a nevraživost mezi obyvateli sídliště. Obavy většinové populace se projevují například i tím, že v místní Základní škole T. G. Masaryka ubývá dětí většinové populace, které rodiče kvůli Romům dávají na jiné písecké školy. Vstupní předpoklady této otázky se tedy potvrdily. Průzkum mimo jiné také ukázal, že ženy většinové i romské populace jsou bojácnější než muži. Z hlediska věku jsou nejbojácnější obyvatelé většinové populace ve věku 15 – 30 let, nejméně ve věku nad 61 let. Tato věková kategorie však nebyla zastoupena v takové míře, abychom mohli výsledek považovat za reprezentativní. Ze stejného důvodu nelze určit obavy Romů v jednotlivých věkových kategoriích.

Dále jsem se zabývala otázkou „*Jakých druhů kriminality na sídlišti se obávají Romové a jakých většinová populace?*“ Z dotazníkového šetření je však patrné, že místní obyvatelé se neobávají druhů kriminality, které jsou pro sídliště typická. Jedná se spíše o takové druhy, které souvisejí se vzájemným soužitím romské a většinové populace. Členové majority se obávají majetkové a násilné trestné činnosti, největší strach mají z fyzického napadení a přepadení, vyhrožování a krádeží. Romské ženy uváděly obavy z rasistických útoků a znásilnění, romští muži z krádeží a vyhrožování mladistvých Romů. Předpoklady této otázky se tedy potvrdily pouze částečně.

Lze se domnívat, že obavy obyvatel sídliště o jejich bezpečí jsou oprávněné. Podle Jaroslava Rapanta se skutečně jedná o lokalitu, která je více zatížená protiprávním jednáním. Na rozdíl od jiných píseckých sídlišť jsou zde zaznamenány ve zvýšené míře přestupky proti občanskému soužití. Otázkou však zůstává, zda silný pocit ohrožení většinové populace romskou menšinou nepramení z předsudků vůči této komunitě, které jsou v české společnosti hluboko zakořeněné. Stejně tak obavy z rasistických útoků nejsou na sídlišti aktuálním problémem. Tyto obavy mohou posilovat média, která nás čím dál častěji informují o tomto druhu kriminality.

Jaké důvody vedou ke zvýšené míře kriminality na sídlišti? je poslední výzkumná otázka. Obecnými důvody, které platí pro všechna sídliště, jsou vysoká hustota zalidnění či anonymita. V případě sídliště Portyč však kriminalita pramení především ze soužití romské a většinové populace, které sami respondenti dotazníkového šetření považují za špatné. Respondenti většinové populace označili za nejčastější pachatele kriminality na sídlišti Romy. Romské ženy se zase cítily ohroženy rasistickými útoky ze strany majoritní populace. Dalším důvodem, který vede k výskytu kriminality a vandalismu na sídlišti Portyč, může být stále se zvyšující počet sociálně slabších rodin, které sem přitahují nízké ceny bytů.

Ukázalo se, že sídliště Portyč považují za nebezpečnou lokalitu nejen její obyvatelé, ale také obyvatelé celého města Písku. Podle dlouhodobých statistik patří sídliště Portyč společně s městským parkem Palackého sady mezi lokality nejzatíženější protiprávním jednáním v Písku. Situace se však začíná postupně zlepšovat. Podařilo se vystěhovat problémové neplatiče a bezpečnost kromě policistů zajišťuje městský kamerový monitorovací systém. Ke zlepšení přispívá i rostoucí prevence kriminality.

Ačkoliv se podle policie situace na sídlišti rok od roku zlepšuje, převážná část většinové populace se na sídlišti necítí bezpečně, a pokud by měla možnost se ze sídliště odstěhovat, této nabídce by využila. Důvodem je pro ně především koncentrace romské populace, hluk a nepořádek. Stejně tak polovina respondentů romské populace by tuto možnost využila, ale zejména kvůli malým a drahým bytům na sídlišti.

Seznam literatury a zdrojů

Literatura

BURIÁNEK, J. (2001): Bezpečnostní rizika a jejich percepce českou veřejností. Sociologický časopis 37, č. 1, s. 43–64.

CLEMENTE, F., KLEIMAN, M. B. (1977): Fear of Crime in the United States: A Multivariate Analysis. University of North Carolina Press, č. 2, s. 519–531.

FISCHER, S., ŠKODA, J. (2009): Sociální patologie: analýza příčin a možnosti ovlivňování závažných sociálně patologických jevů. Grada, Praha, 215 s.

GABAL, I. (1999): Etnické menšiny ve střední Evropě. G plus G, Praha, 341 s.

GJURIČOVÁ, J. (2007): Sociální aspekty trestné činnosti dětí a mladistvých. Online dostupné na: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/policista/2007/09/prtcdeti.pdf>, staženo dne 10. 7. 2010.

JÍCHOVÁ, J. (2009): Vnímání strachu na Žižkově a Jarově. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, 128 s.

JÍŠA, Z. (1988): Setkání Portyčáků a přátel města Písku. Městské kulturní středisko, Písek, 48 s.

KARBAN, M. (2008): Strach ze znásilnění v Praze. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Přírodovědecká fakulta, 41 s.

KNOX, P., PINCH, S. (2006): Urban Social Geography. An Introduction. 5th ed. Pearson Education, New York, 375 s.

KOUDELKOVÁ, I. (2007): Kriminalita v Pelhřimově a její vnímání obyvateli města. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Přírodovědecká fakulta, 49 s.

LIND, B., WEATHERBURN, D. (1998): Poverty, Parenting, Peers and Crime-Prone Neighbourhoods. Australian Institute of Criminology, Canberra, č. 85, s. 1–6.

NOVOTNÝ, O., ZAPLETAL, J. a kol. (2004): Kriminologie. 2. přep. vyd. ASPI, Praha, 443 s.

- PAIN, R. (1997): Social Geographies of Women's Fear of Crime. Institute of British Geographers, Royal Geographical Society, č. 2, s. 231–244.
- PALMER, C. a kol. (2005): Danger lurks around every corner: Fear of Crime and its Impact on Opportunities for Social Interaction in Stigmatised Australian Suburbs. Urban Policy and Research, Adelaide, č. 4, s. 393–411.
- PARKER, K. D. a kol. (1991): Fear of Crime and the Likelihood of Victimization: A Bi-Ethnic Comparison. The Journal of Social Psychology, 133, s. 723–732.
- PECHAČOVÁ, Z. a kol. (1998): Pocit ohrožení kriminalitou v České republice. Sociologický časopis 34, č. 2, s. 205–219.
- PETERKA, V. (2008): Kriminalita v městském prostředí. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Přírodovědecká fakulta, 58 s.
- PETRUSEK, M. a kol. (1996): Velký sociologický slovník. 1 díl, A – O. 1. vyd. Karolinum, Praha, 747 s.
- POKORNÝ, V. a kol. (2001): Prevence sociálně patologických jevů. 3. rozš. vyd. Ústav psychologického poradenství a diagnostiky, Brno, 115 s.
- ŘÍČAN, P. (1998): S Romy žít budeme – jde o to jak. 1. vyd. Portál, Praha, 144 s.
- SCHMEIDLER, K. (2000): Prostředí města, urbanistická tvorba a sociální patologie. Kriminalistika, č. 4. Online dostupné na:
http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/kriminalistika/2000/00_04/schmeidl.html,
 staženo dne 8. 7. 2010.
- ŠÍŠKOVÁ, T. (2001): Menšiny a migranti v České republice. Portál, Praha, 188 s.
- ŠTABLOVÁ, R. (2008): Kriminologie. Studijní texty. Online dostupné na:
<http://www.vsrr.cz/kestazeni/predmety/kriminologie.pdf>, staženo dne 10. 7. 2010.
- TOMÁŠEK, J. (2010): Úvod do kriminologie. Jak studovat zločin. 1. vyd. Grada Publishing, Praha, 216 s.
- VEČERKA, K. a kol. (2007): Veřejnost o kriminalitě a její prevenci. Příloha. Časopis Policista, Ministerstvo vnitra ČR, č. 4, 48 s.

VEČEŘOVÁ, E. (2008): Kriminalita mladistvých v České republice a Velké Británii. Bakalářská práce. Masarykova univerzita v Brně, Pedagogická fakulta, 53 s.

Rozhovor

RAPANT, J. (2010): Městská policie Písek, zástupce velitele a manažer prevence kriminality. Rozhovor, 14. 6. 2010.

Dokumenty

INTEGROVANÝ PLÁN ROZVOJE MĚSTA PÍSEK (2008a): Socio-ekonomická analýza města Písek. Online dostupné na: <http://www.mesto-pisek.cz/iprm/iprm.html>, staženo dne 5. 4. 2010.

INTEGROVANÝ PLÁN ROZVOJE MĚSTA PÍSEK (2008b): Socio-ekonomická analýza zóny Portyč. Online dostupné na: <http://www.mesto-pisek.cz/iprm/iprm.html>, staženo 5. 4. 2010.

MĚSTO PÍSEK (2007): Městský program prevence kriminality na rok 2008. 131 s.

MĚSTO PÍSEK (2008): Koncepce strategie prevence kriminality na období 2009 – 2011. 78 s.

MĚSTO PÍSEK (2009): Městský program prevence kriminality na rok 2010. 109 s.

MĚSTO PÍSEK (2009): Městský program prevence kriminality na rok 2010. Postoj obyvatel k MKMS, Program partnerství Ministerstva vnitra ČR 2007, s. 73.

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY (2010): Statistický vývoj kriminality v roce 2009. Prezentace – kriminalita 2009. Online dostupné na: <http://www.policie.cz/clanek/statisticky-vyvoj-kriminality-v-roce-2009.aspx>, staženo dne 16. 7. 2010.

VÁVRA, V. a kol. (2008): Koncepce prevence kriminality města České Budějovice na období 2009 – 2011. Online dostupné na: http://www.c-budejovice.cz/SiteCollectionDocuments/KONCEPCE_PK_%C4%8CB_20092011_posledn%C3%ADverze2282008-0293.doc, staženo dne 10. 7. 2010.

Elektronické zdroje

AMAPY.CZ (2010): Písek. Online dostupné na: <http://amapy.centrum.cz/#x=-772281@y=-1125944@cs=1@sidx=9@pg=1@pl=@app=0@sbar=c@q=P%C3%ADsek@ipos=1@maxmap=1>, staženo 26. 6. 2010.

ČSÚ – Český statistický úřad (2009a): Registr sčítacích obvodů a budov. Online dostupné na: <http://registry.czso.cz/irso/mapa.jsp?budId=842293&obrprvId=1160767>, staženo dne 26. 6. 2010.

ČSÚ – Český statistický úřad (2009b): Základní sídelní jednotka. Online dostupné na: http://www.czso.cz/csu/rso.nsf/i/zsj_rso, staženo dne 26. 4. 2010.

ČSÚ – Český statistický úřad (2010a): Databáze demografických údajů za obce ČR, okres Písek. Online dostupné na: http://www.czso.cz/cz/obce_d/index.htm, staženo dne 5. 6. 2010.

ČSÚ – Český statistický úřad (2010b): Veřejná databáze ČSÚ. Online dostupné na: http://vdb.czso.cz/vdbvo/tabdetail.jsp?kapitola_id=327&potvrd=Zobrazit+tabulku&go_zobraz=1&cislotab=UAP6030UU_OB&pro_1_90=549240&voa=tabulka&str=tabdetail.jsp, staženo dne 5. 6. 2010.

ECRI (2004): Třetí zpráva o České republice. Online dostupné na: http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/ecri/Country-by-country/Czech_Republic/CZE-CbC-III-2004-22-CZE.pdf, staženo dne 23. 7. 2010.

GAC (2006): Analýza sociálně vyloučených romských lokalit a absorpční kapacity subjektů působící v této oblasti. Online dostupné na: http://www.mpsv.cz/files/clanky/3043/Analyza_romskych_lokalit.pdf, staženo dne 29. 4. 2010.

KOLÁŘOVÁ, L. (2009): Jak vzniklo pojmenování sídliště Portyč? Písecký deník.cz, online dostupné na: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/pi_20091123portyc.html, staženo dne 5. 6. 2010.

PÍSECKÝ DENÍK (2009a): Sídlíště Portyč v Písku – pohled od Kamenného mostu. Obrázek. Online dostupné na: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/pi_20090621_portyc.html, staženo dne 5. 6. 2010.

PÍSECKÝ DENÍK (2009b): Stará Portyč v Písku. Obrázek. Online dostupné na: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/pi_20091123portyc.html, staženo dne 5. 6. 2010.

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY (2010): Co je extremismus? Online dostupné na: <http://www.policie.cz/clanek/informace-o-extremismu-co-je-extremismus.aspx>, staženo dne 17. 7. 2010.

STATISTICKÝ LEXIKON OBCÍ ČR (2008): Sčítání lidu, domů a bytů 2001. Online dostupné na: <http://www.czso.cz/csu/2008edicniplan.nsf/p/4116-08>, staženo dne 27. 4. 2010.

Přílohy

Příloha 1: Dotazník pro obyvatele sídliště Portyč v Písku

Dobrý den, jmenuji se Jana Slancová a jsem studentkou Geografie a kartografie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Obracím se na Vás s prosbou o zodpovězení následujících otázek v dotazníku, který je součástí mé bakalářské práce na téma „*Kriminalita na sídlišti Portyč v Písku z pohledu většinové a romské populace*.“ Mým cílem je analyzovat, jak obyvatelé sídliště vnímají zdejší bezpečnost a kriminalitu. Dotazník je zcela anonymní a slouží pouze k výzkumu v rámci mé práce. Z nabídky vybírejte vždy jen jednu odpověď, vybranou odpověď zakroužkujte. Pro případné dotazy nebo připomínky mě, prosím, kontaktujte e-mailem na adrese jana.slancova@email.cz. Předem děkuji za Vaši spolupráci a čas!

1. Jak dlouho bydlíte na sídlišti Portyč?

2. Pokud byste měl/a možnost se ze sídliště odstěhovat, využil/a byste jí?

- a) ano b) spíš ano c) ne d) spíš ne e) nevím

Pokud *ano*, *spíš ano*, uveďte z jakého důvodu.

3. Cítíte se na sídlišti bezpečně?

- a) ano b) spíš ano c) ne d) spíš ne e) nevím

Pokud *ano*, *spíš ano*, pokračujte otázkou č. 7.

Pokud *ne*, *spíš ne*, uveďte z jakého důvodu.

4. Kdy především máte pocit ohrožení?

- a) neustále b) přes den c) po setmění d) nevím

5. Která místa na sídlišti vnímáte jako nebezpečná? Proč?

6. Jakého druhu kriminality se na sídlišti nejvíce obáváte?

7. Stali jste se obětí nebo svědky kriminální činnosti na sídlišti? a) ano b) ne
Pokud *ano*, krátce popište, o co šlo.

8. Co by podle Vás mohlo přispět ke zvýšení bezpečnosti na sídlišti?

9. Domníváte se, že činnost městské policie je na sídlišti dostatečná?
a) ano b) spíš ano c) ne d) spíš ne e) nevím
Pokud *ne*, *spíš ne*, v čem spatřujete nedostatky?

10. Domníváte se, že na sídlišti Portyč je výskyt kriminality vyšší než na ostatních sídlištích v Písku?
a) ano b) spíš ano c) ne d) spíš ne e) nevím
Pokud *ano*, *spíš ano*, v čem vidíte příčinu?

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE RESPONDENTA:

Pohlaví:

- a) žena b) muž

Věk:

- a) 15 – 30 b) 31 – 45 c) 46 – 60 d) 61 a více

Vzdělání:

- a) nedokončené základní d) středoškolské s maturitou
b) základní e) vysokoškolské
c) vyučen/a

Zdroj: autorka

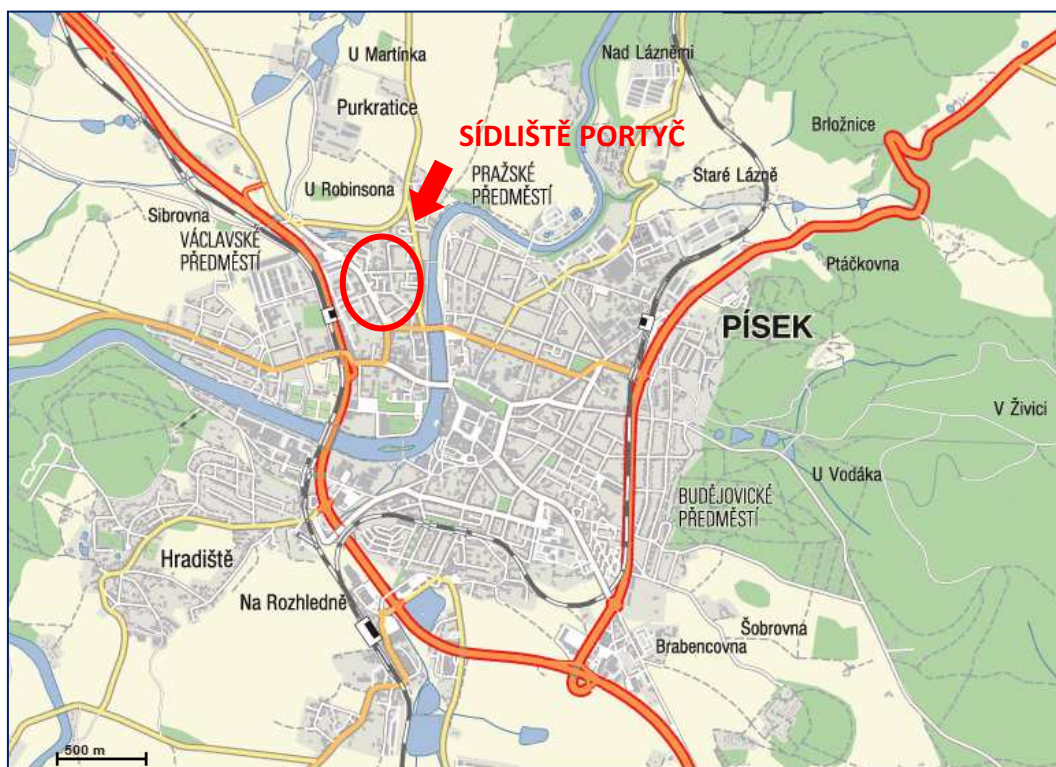
Příloha 2: Okruhy otázek pro rozhovor

Okruhy témat:

- 1) Faktory – čím je ovlivněna kriminalita na sídlišti, hlavní problémy
- 2) Vývoj kriminality: zlepšení, zhoršení
- 3) MKMS
- 4) Nebezpečné lokality – kde by se lidé měli bát
- 5) Pachatelé trestné činnosti
- 6) Nejčastější trestné činy – Romové x většina
- 7) Obchůzky – náplň, jak často, zda policisté často zasahují přímo při obchůzce
- 8) Srovnání kriminality na sídlišti Portyč s kriminalitou na ostatních sídlištích v Písku

Zdroj: autorka

Příloha 3: Orientační poloha sídliště Portyč v rámci města Písku

Zdroj: autorka, podkladová mapa Amapy.cz 2010

Příloha 4: Vymezení sídliště Portyč v rámci ZSJ Pražské Předměstí I

Zdroj: autorka, podkladová mapa ČSÚ 2009a

Příloha 5: Struktura trestné činnosti na území OO PČR Písek

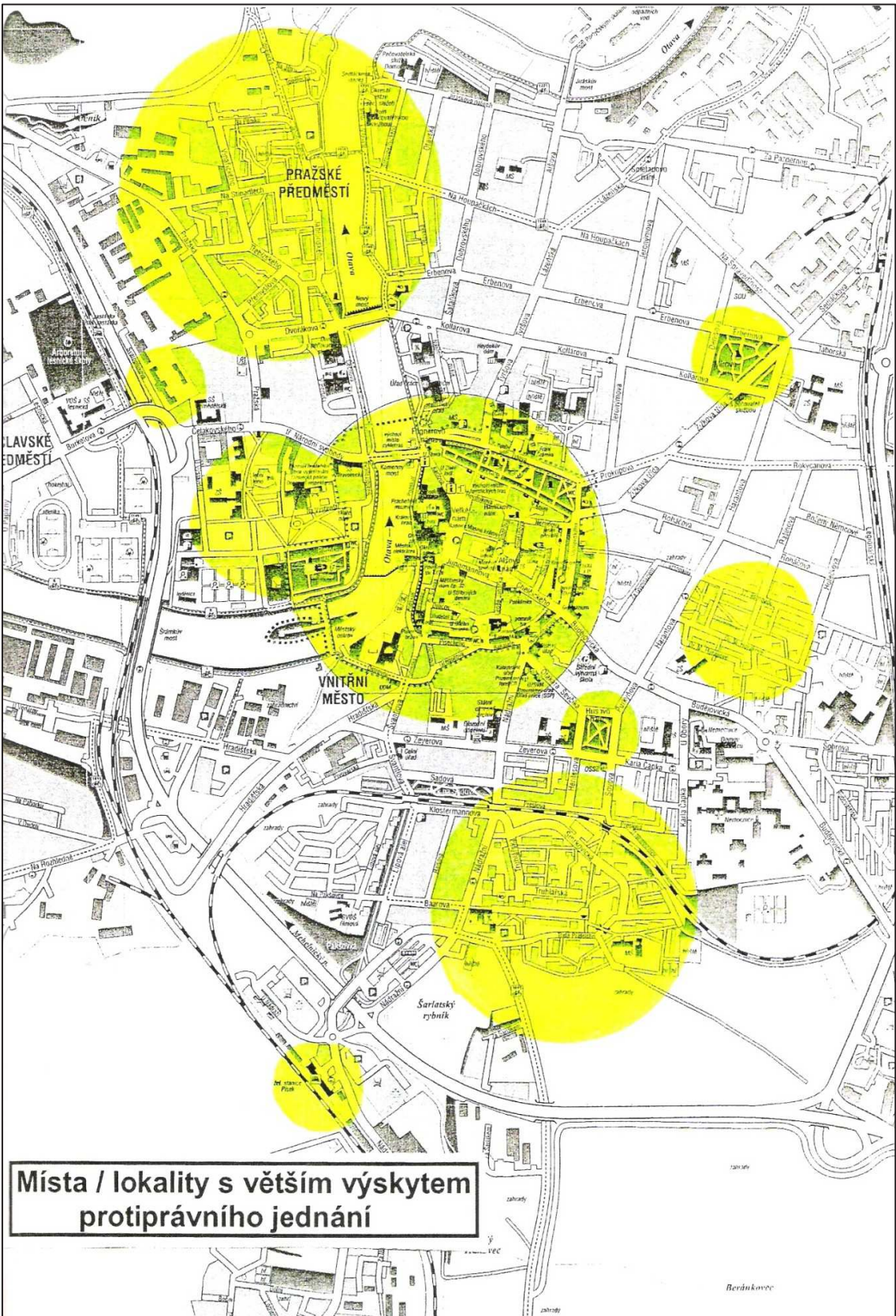
trestná činnost	2003		2004		2005		2006	
	N	O	N	O	N	O	N	O
obecná celkem	660	272	717	269	641	269	550	195
násilná	70	68	78	66	70	62	59	46
mravnostní	2	2	6	6	10	10	4	4
majetková	499	127	516	139	474	126	433	101
krádeže prosté	285	65	335	81	272	67	275	56
krádež vloupáním	158	46	187	48	154	40	114	27
ostatní	89	75	72	58	87	71	54	44
hospodářská celkem	167	145	173	157	201	163	200	174
zbývající	87	84	87	85	80	79	114	109

trestná činnost	2007		2008		2009	
	N	O	N	O	N	O
obecná celkem	662	225	592	211	524	240
násilná	66	60	61	48	54	42
mravnostní	6	5	8	7	7	6
majetková	470	114	456	114	395	133
krádeže prosté	294	77	286	74	220	69
krádež vloupáním	112	21	120	23	133	44
ostatní	60	46	67	42	68	59
hospodářská celkem	204	181	136	97	90	73
zbývající	123	123	123	115	128	124

Vysvětlivky: N – nápad trestné činnosti, O - objasněnost

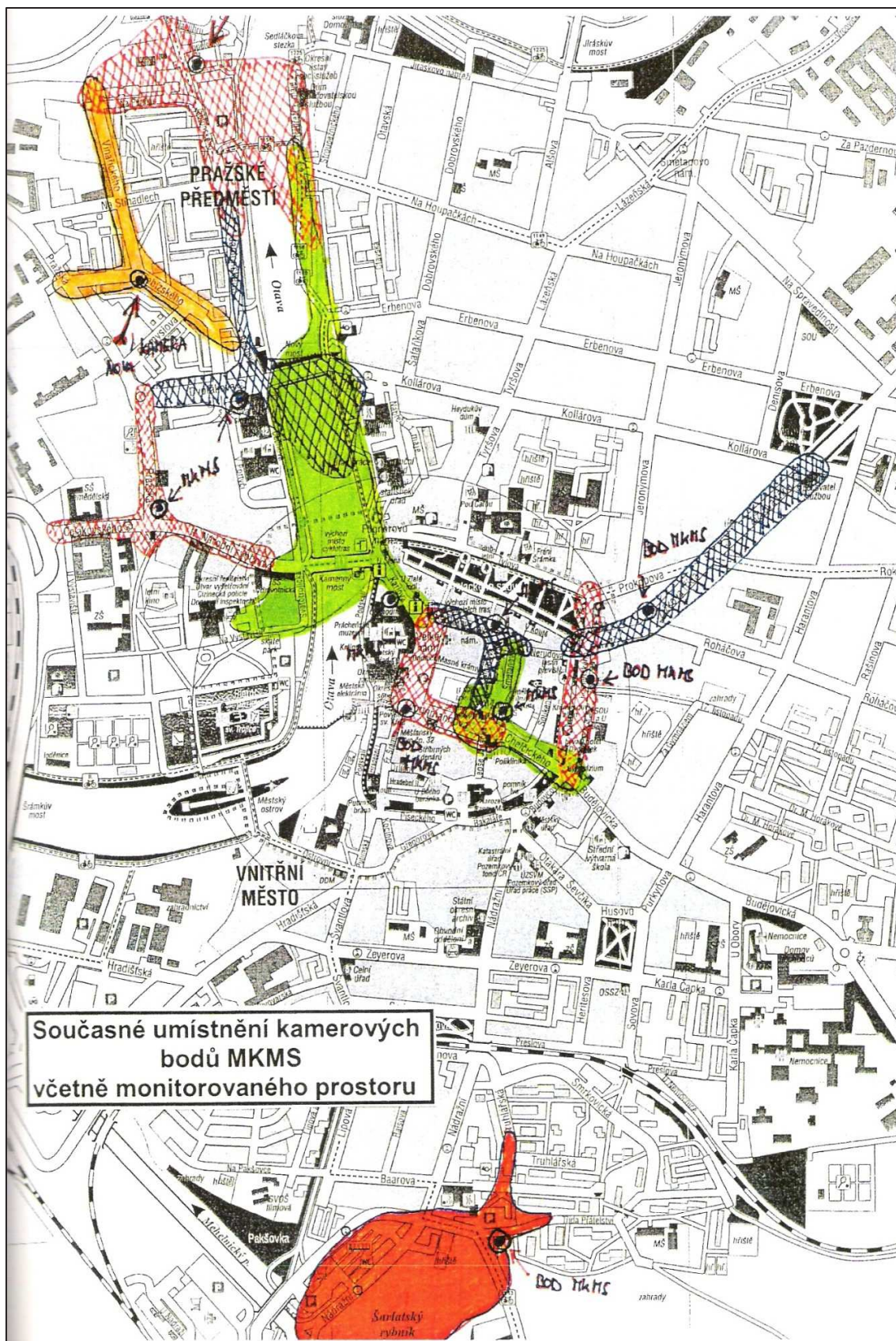
Zdroj: převzato z Města Písek 2009

Příloha 6: Lokality s větším výskytem protiprávního jednání v Písku

Zdroj: převzato z Města Písek 2008

Příloha 7: Současné umístění kamerových bodů MKMS včetně monitorovaného prostoru

Zdroj: převzato z Města Písek 2008